

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA
SOCIÉTÉ

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

mardi

18-01-2005

Après-midi

dinsdag

18-01-2005

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	<i>MOT</i>	<i>moties tot besluit van interpellaties (beige gekleurd papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Questions jointes de 1
 - Mme Marie Nagy au ministre de la Fonction 1
 publique, de l'Intégration sociale, de la Politique
 des grandes villes et de l'Egalité des chances sur
 "les conditions mises à l'accueil des parents
 d'enfants mineurs illégaux dans les centres
 fédéraux" (n° 4401)
 - Mme Marie Nagy au ministre de la Fonction 1
 publique, de l'Intégration sociale, de la Politique
 des grandes villes et de l'Egalité des chances sur
 "les précautions prises dans le cadre de l'accueil
 des enfants mineurs illégaux et de leurs parents
 dans les centres fédéraux" (n° 4531)
Orateurs: Marie Nagy, Christian Dupont,
ministre de la Fonction publique, de
l'Intégration sociale, de la Politique des
grandes villes, de l'Egalité des chances

Questions jointes de 6
 - M. Jan Peeters au ministre de la Fonction 6
 publique, de l'Intégration sociale, de la Politique
 des grandes villes et de l'Egalité des chances sur
 "la circulaire relative à l'obligation alimentaire
 dans les maisons de repos" (n° 4899)
 - Mme Greta D'hondt au ministre de la Fonction 6
 publique, de l'Intégration sociale, de la Politique
 des grandes villes et de l'Egalité des chances sur
 "l'obligation alimentaire" (n° 4906)
 - Mme Magda De Meyer au ministre de la 6
 Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la
 Politique des grandes villes et de l'Egalité des
 chances sur "l'augmentation de la pension
 alimentaire" (n° 5048)
Orateurs: Jan Peeters, Greta D'hondt,
Magda De Meyer, Christian Dupont, ministre
de la Fonction publique, de l'Intégration
sociale, de la Politique des grandes villes, de
l'Egalité des chances

Questions jointes de 13
 - M. Pieter De Crem au ministre de la Fonction 13
 publique, de l'Intégration sociale, de la Politique
 des grandes villes et de l'Egalité des chances sur
 "le fonctionnement du nouveau plan de
 répartition" (n° 4903)
 - Mme Annemie Turtelboom au ministre de la 13
 Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la
 Politique des grandes villes et de l'Egalité des
 chances sur "les nouvelles règles relatives au
 plan de répartition des demandeurs d'asile"
 (n° 4977)
Orateurs: Pieter De Crem, président du
groupe CD&V, Annemie Turtelboom,
Christian Dupont, ministre de la Fonction
publique, de l'Intégration sociale, de la
Politique des grandes villes, de l'Egalité des
chances

Question de Mme Nahima Lanjri au ministre de la 21

INHOUD

Samengevoegde vragen van 1
 - mevrouw Marie Nagy aan de minister van 1
 Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie,
 Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de
 voorwaarden die worden verbonden aan de
 opvang van de ouders van illegale minderjarige
 kinderen in de federale centra" (nr. 4401)
 - mevrouw Marie Nagy aan de minister van 1
 Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie,
 Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de
 voorzorgsmaatregelen bij de opvang van illegale
 minderjarigen en hun ouders in de federale
 centra" (nr. 4531)
Sprekers: Marie Nagy, Christian Dupont,
minister van Ambtenarenzaken,
Maatschappelijke Integratie,
Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen

Samengevoegde vragen van 6
 - de heer Jan Peeters aan de minister van 6
 Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie,
 Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de
 omzendbrief betreffende de onderhoudsplicht in
 de rusthuizen" (nr. 4899)
 - mevrouw Greta D'hondt aan de minister van 6
 Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie,
 Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de
 onderhoudsplicht" (nr. 4906)
 - mevrouw Magda De Meyer aan de minister van 6
 Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie,
 Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de
 verhoging van de onderhoudsuitkering" (nr. 5048)
Sprekers: Jan Peeters, Greta D'hondt,
Magda De Meyer, Christian Dupont, minister
van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke
Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke
Kansen

Samengevoegde vragen van 13
 - de heer Pieter De Crem aan de minister van 13
 Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie,
 Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de
 werking van het nieuwe spreidingsplan" (nr. 4903)
 - mevrouw Annemie Turtelboom aan de minister 13
 van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke
 Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen
 over "de nieuwe regels met betrekking tot het
 spreidingsplan voor asielzoekers" (nr. 4977)

Sprekers: Pieter De Crem, voorzitter van de
CD&V-fractie, Annemie Turtelboom,
Christian Dupont, minister van
Ambtenarenzaken, Maatschappelijke
Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke
Kansen

Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de 21

Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "l'agrément de nouvelles initiatives d'accueil locales" (n° 4989)

Orateurs: **Nahima Lanjri, Christian Dupont**, ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes, de l'Egalité des chances

minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de erkenning van nieuwe LOL's" (nr. 4989)

Sprekers: **Nahima Lanjri, Christian Dupont**, minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen

COMMISSION DE LA SANTÉ
PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU
RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

COMMISSIE VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

du

van

MARDI 18 JANVIER 2005

DINSDAG 18 JANUARI 2005

Après-midi

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.26 uur door de heer Koen Bultinck, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.26 heures par M. Koen Bultinck, président.

01 Questions jointes de

- Mme Marie Nagy au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "les conditions mises à l'accueil des parents d'enfants mineurs illégaux dans les centres fédéraux" (n° 4401)

- Mme Marie Nagy au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "les précautions prises dans le cadre de l'accueil des enfants mineurs illégaux et de leurs parents dans les centres fédéraux" (n° 4531)

01 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Marie Nagy aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de voorwaarden die worden verbonden aan de opvang van de ouders van illegale minderjarige kinderen in de federale centra" (nr. 4401)

- mevrouw Marie Nagy aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de voorzorgsmaatregelen bij de opvang van illegale minderjarigen en hun ouders in de federale centra" (nr. 4531)

01.01 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, je m'inquiète de l'application concrète de la loi-programme du 22 décembre 2003 (article 483), de l'arrêté royal du 24 juin 2004 qui l'applique et de la circulaire, tout cela relatif à l'aide matérielle des mineurs illégaux dont les parents n'assument pas ou ne sont pas en mesure d'assumer leur devoir d'entretien.

Ces dispositions de la loi et de l'arrêté royal, qui ne prévoyaient pas un droit pour les parents d'accompagner leurs enfants dans les centres fédéraux où ceux-ci sont accueillis, sont de toute évidence critiquables par le peu de cas qu'elles font de l'intérêt de l'enfant et de ses droits, notamment celui de ne pas être séparé de ses parents.

La circulaire, tout aussi critiquable, prévoit notamment que le CPAS "informera également les parents sur la possibilité d'accompagner leur enfant lorsque leur présence est nécessaire au développement de l'enfant" – par définition, la présence des parents est souvent nécessaire au développement de l'enfant! – et que la vie dans les centres est "organisée sur une base communautaire", ce qui exclut l'idée d'une vie familiale avec l'intimité que la notion de famille

01.01 Marie Nagy (ECOLO): In de wet en het koninklijk besluit betreffende de materiële steun aan de illegaal in ons land verblijvende minderjarigen wier ouders hun onderhoudsplicht niet (kunnen) nakomen, wordt weinig rekening gehouden met de belangen en de rechten van het kind, met name het recht om niet van zijn ouders te worden gescheiden.

Ook de rondzendbrief die terzake werd genomen, is aanvechtbaar. Hij vermeldt immers dat ouders de mogelijkheid hebben hun kind te vergezellen indien hun aanwezigheid voor zijn ontwikkeling noodzakelijk is, en stelt dat het

implique.

Il me revient à présent que l'accueil des parents de ces enfants sera conditionné à leur acceptation d'entamer un dialogue au sujet de leur rapatriement, l'idée étant de trouver une solution durable qui ne peut être envisagée que dans le pays de provenance.

Monsieur le ministre, ne pensez-vous pas que votre mission en la matière est de trouver une solution adéquate à l'accueil des mineurs étrangers illégaux conformément aux dispositions légales prises à la suite de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 22 juillet 2003, tout en conciliant leur droit de ne pas être séparés de leurs parents, mais qu'elle ne doit surtout pas être confondue avec celle du ministre de l'Intérieur chargé des éloignements forcés ou volontaires.

Je suppose qu'il faut déduire à contrario de cette position qu'en cas de refus des parents d'entamer un tel dialogue sur leur rapatriement, ceux-ci se verront refuser l'accueil aux côtés de leurs enfants dans un centre fédéral.

Ne pensez-vous pas:

- qu'il s'agit là d'un chantage inacceptable dont seront victimes les enfants?
- que cela est contraire aux enseignements de l'arrêt de la Cour d'arbitrage et aux dispositions de la Convention de New York des droits de l'enfant?
- qu'en outre, cela revient à nier complètement le droit à l'aide matérielle pour les enfants mineurs illégaux, étant donné que les enfants n'iront pas dans ces centres sans leurs parents et que ces derniers n'accepteront pas de s'y rendre s'ils doivent le faire à condition d'envisager leur rapatriement?

Il me revient également, monsieur le ministre, que les éloignements forcés de ces familles ne sont pas exclus.

Quelle est votre position à ce sujet?

Avez-vous l'intention de transmettre à l'Office des étrangers l'identité des enfants et des parents illégaux qui séjournent dans les centres fédéraux dans le cadre de l'aide matérielle prévue par la loi-programme et son arrêté royal d'application?

01.02 Christian Dupont, ministre: Monsieur le président, madame Nagy, la réglementation qui définit et organise l'aide matérielle aux mineurs qui séjournent avec leurs parents illégalement sur le territoire est en parfaite conformité avec les enseignements de l'arrêt de la Cour d'arbitrage. Cet arrêt ne reconnaît pas de droit à une aide aux majeurs et souligne que le droit à l'aide de l'enfant ne peut inciter les étrangers en séjour illégal à demeurer en Belgique.

Je dois reconnaître que l'arrêt a placé le législateur devant une sorte d'injonction paradoxale: obligation d'aider l'enfant, mais pas de droit à l'aide pour les parents. Aussi la loi tente-t-elle de concilier le respect de la législation sur le séjour avec l'intérêt supérieur de l'enfant. Elle impose ainsi que, sous réserve des conditions posées par la Cour d'arbitrage, une aide matérielle est délivrée à un mineur en séjour illégal sans pour autant reconnaître un droit à l'aide pour les parents.

Voilà en quoi consiste la tentative de conciliation, qui doit aller plus

leven in de centra rond de gemeenschap is georganiseerd, wat de intimiteit van het begrip "gezin" uitsluit.

Naar ik heb vernomen zouden de ouders van deze kinderen enkel opgevangen worden als ze over hun repatriëring willen praten.

Moet uw rol terzake juist niet strikt gescheiden blijven van de opdracht van de minister van Binnenlandse Zaken die erin bestaat de vreemdelingen onder dwang of met hun instemming het land uit te zetten? Klopt mijn conclusie dat als de ouders weigeren een gesprek te voeren over hun repatriëring, ze niet samen met hun kinderen zullen worden opgevangen? Is dat geen onaanvaardbare vorm van chantage? Is dat niet in strijd met de conclusies van het arrest van het Arbitragehof en met de bepalingen van het Verdrag van New York?

Ik heb ook vernomen dat gedwongen verwijderingen van die gezinnen niet uitgesloten zijn. Wat is uw standpunt hierover? Overweegt u de identiteit van de illegale kinderen en ouders die in de federale centra verblijven over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken?

01.02 Minister Christian Dupont: De aanmaning die voor de wetgever uit het arrest van het Arbitragehof voortvloeit is paradoxaal: men is verplicht om het kind te helpen maar de ouders hebben geen recht op bijstand. Zo bepaalt de wet, in een poging tot verzoening, en onder voorbehoud van de voorwaarden gesteld door het Arbitragehof, dat aan een minderjarige die hier illegaal verblijft materiële hulp moet worden geboden zonder dat evenwel het recht op bijstand voor de ouders wordt verzekerd. Vanuit de bekommernis de kinderen niet

loin encore.

Toutefois, dans le souci de ne pas séparer les enfants des parents, les instructions données à Fedasil pour l'organisation du dispositif d'aide prévoient explicitement que les parents sont accueillis avec leurs enfants dans la mesure où leur développement nécessite la présence des parents.

Beaucoup d'entre eux sont-ils dans le cas? Oui, à l'heure actuelle, tous les mineurs qui ont accepté la proposition d'hébergement ont été accueillis avec leurs parents. Il n'est pas exact de dire que l'accueil des parents est conditionné par leur acceptation d'entamer un dialogue sur leur retour volontaire. Ni la loi, ni l'arrêté royal, ni la circulaire adressée aux CPAS ne prévoient une telle restriction. Toutefois, il est vrai qu'une fois arrivés dans le centre d'accueil, les parents seront clairement informés des possibilités de retour volontaire. Je donnerai les moyens au personnel des structures d'accueil d'engager un dialogue réaliste et constructif en ce sens. La législation ne permet pas de sanctionner le refus d'envisager le retour volontaire par l'exclusion de l'aide matérielle.

Vous me demandez ensuite si des éloignements forcés de ces familles ne sont pas exclus. Il est exact que l'aide matérielle ne modifie nullement le statut de séjour des personnes aidées. Les gens à qui on a donné un ordre de quitter le territoire devenu exécutoire peuvent être éloignés, qu'ils résident dans une structure d'accueil ou ailleurs. C'est le cas des personnes prises en charge par les centres fédéraux en application de l'article 483 de la loi-programme du 22 décembre 2003. C'est également le cas, depuis plusieurs années, de demandeurs d'asile en procédure devant le Conseil d'Etat. Au demeurant, il serait incohérent, voire discriminatoire, de réserver un traitement plus favorable aux premiers - les illégaux - qu'aux seconds - les demandeurs d'asile déboutés qui attendent une réponse à leur recours devant le Conseil d'Etat.

Pour ce qui est de l'information, il est logique que la commune soit mise au courant de la présence de ces nouveaux résidents sur son territoire. Le mineur et ses parents en sont informés lorsqu'ils se présentent au service dispatching. Encore une fois, c'est le principe de l'égalité de traitement qui s'applique à toutes les catégories d'étrangers bénéficiant de l'aide sociale, en vertu de la jurisprudence de la Cour d'arbitrage.

Vous me demandez si leurs conditions de vie, à défaut d'être idéales, respectent la vie privée et familiale. Cette question de la conciliation entre la vie communautaire et le respect de la vie privée et familiale fait l'objet d'une attention particulière pour l'ensemble du public hébergé dans un centre d'accueil. Elle n'est pas spécifique aux familles accueillies dans le cadre de l'application. Tous jouissent d'un traitement égal. Fedasil veille à ce que tous les bénéficiaires de l'aide sociale et matérielle puissent mener une vie conforme à la dignité humaine et à le souci de garantir un équilibre entre les besoins spécifiques de l'entité familiale et les exigences propres à une vie communautaire.

Au sein de la structure d'accueil, au même titre que les demandeurs d'asile, les familles ont au minimum une chambre séparée et même dans certains centres un studio avec coin cuisine et leur propre salle

te séparer van hun ouders, werd echter gesteld dat de ouders met hun kinderen worden opgevangen in de mate dat de aanwezigheid van de ouders voor de ontwikkeling van de kinderen vereist is.

Op dit ogenblik zijn alle minderjarigen die op het voorstel om in een opvangcentrum te worden ondergebracht zijn ingegaan, vergezeld van hun ouders.

Het is onjuist te stellen dat de opvang van de ouders afhangt van hun bereidheid om al dan niet een gesprek over hun vrijwillige terugkeer aan te gaan. Niettemin worden de ouders terdege over de mogelijkheden van een vrijwillige terugkeer geïnformeerd. In de huidige wetgeving is het niet mogelijk iemand te sanctioneren omdat hij geen vrijwillige terugkeer wil overwegen.

De materiële steun verandert niets aan het verblijfsstatuut. Personen aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, kunnen het land worden uitgezet, of ze nu in een opvangcentrum of elders verblijven.

De gemeente wordt op de hoogte gebracht van de aanwezigheid van die nieuwe inwoners op haar grondgebied. Ook de minderjarige en zijn ouders worden geïnformeerd. Aldus wordt het gelijkheidsbeginsel toegepast op alle categorieën van vreemdelingen die maatschappelijke steun genieten.

Er wordt veel aandacht besteed aan het verzoenen van de eisen van het gemeenschapsleven met de eerbied voor het privé- en gezinsleven van iedereen die in een opvangcentrum wordt gehuisvest. Gezinnen beschikken er minstens over een afzonderlijke kamer en in bepaalde centra zelfs over een flatje met kitchenette en

de bain. J'ai visité Pondrôme où c'est le cas. Dans mes instructions à Fedasil, j'insiste sur le fait que les parents doivent être en mesure d'assumer leur autorité parentale. Aider n'est pas déresponsabiliser: l'aide due à un mineur n'a pas d'incidence sur le statut et l'autorité des parents. J'ai demandé au personnel des structures d'accueil d'y veiller.

Sur le sujet de la scolarité des enfants et du fait qu'ils peuvent être éloignés de leur lieu de scolarité précédent, la désignation du centre est déterminée sur la base des informations communiquées par les CPAS à Fedasil, dans la mesure du possible et selon les places disponibles en centre d'accueil au moment de la demande. Fedasil se base sur un ensemble d'éléments, en tenant compte de l'intérêt supérieur de l'enfant. Ainsi, la provenance géographique, la scolarité des enfants, l'éventuelle nécessité d'un suivi médical pour un des membres de la famille sont pris en compte lors de la désignation.

Toutefois, la répartition géographique des centres fédéraux (seuls appelés à délivrer l'aide in casu) et le taux d'occupation actuel important sont des contraintes déterminantes dans la proposition d'hébergement de Fedasil.

Dans la majeure partie des cas, le mineur et ses parents seront effectivement éloignés de leur cadre de vie habituel. Une attention accrue aux perturbations que cela engendre est donnée par l'équipe d'encadrement dès l'arrivée de la famille concernée dans le centre.

La transparence du mode de désignation est essentielle pour que les familles puissent faire le choix de se rendre ou non dans une structure d'accueil en toute connaissance de cause. A ce titre, le devoir d'information de toutes les parties concernées – CPAS et Fedasil – est essentiel.

Je suis d'accord avec vous pour dire qu'un long séjour dans un centre d'accueil n'est pas une situation très enviable mais pour les enfants et leurs familles qui sollicitent une telle prise en charge, il constitue souvent un soulagement par rapport aux conditions de vie qu'ils connaissaient auparavant. Pour les personnes qui n'ont aucune chance de voir leur situation de séjour régularisée, je veille à ce que Fedasil mette tout en œuvre pour aider ces personnes à établir ou reconstruire un projet d'avenir, éventuellement par la réactivation d'un projet de retour volontaire vers leur pays d'origine.

En attendant, Fedasil tente d'organiser la vie dans le centre d'accueil dans le respect de la vie familiale et privée. Un de nos grands soucis dans la problématique de l'accueil des réfugiés est que leur passage sur notre territoire leur soit profitable et nous soit profitable. On ne propose donc pas un simple hébergement.

Au sujet des contestations et des recours en la matière, comme vous l'indiquez, les décisions portent sur un droit subjectif à l'aide sociale – quelle que soit la forme de cette aide: matérielle ou financière – et elles sont susceptibles d'un recours auprès des tribunaux du travail. Lorsque les décisions prises par Fedasil ont une portée strictement administrative, elles sont susceptibles d'un recours au Conseil d'Etat. Il appartiendra à chaque juridiction de déterminer, dans les cas qui leur sont soumis, la ligne de démarcation permettant d'établir quelles décisions relèvent de quelles compétences.

een eigen badkamer.

Inzake de schoolplicht van de kinderen en het feit dat zij van hun vorige school kunnen worden verwijderd, wordt het centrum in de mate van het mogelijke aangewezen op grond van de door de OCMW's meegedeelde informatie. De geografische spreiding van de federale centra en de huidige bezettingsgraad, die zeer hoog is, zijn echter dwingende voorwaarden die ter zake doorslaggevend zijn.

De informatieplicht van de OCMW's en Fedasil inzake de toewijzingsmethode is van fundamenteel belang als men wil waarborgen dat de gezinnen de keuze om al dan niet naar een opvangcentrum te verhuizen met kennis van zaken kunnen maken.

Een lang verblijf in een opvangcentrum is niet meteen een benijdenswaardig bestaan. Voor de gezinnen die er bewust voor kiezen, is het echter vaak een stuk aangenamer dan de levensomstandigheden die zij voordien kenden.

Eén van onze grote bekommernissen is dat hun verblijf op ons grondgebied zowel voor ons als voor henzelf waardevol is. Wat wij hen voorstellen is dus meer dan alleen maar een dak boven het hoofd.

Vermits de beslissingen op een subjectief recht op maatschappelijke bijstand betrekking hebben, kan er bij de arbeidsrechtbank beroep tegen worden aangetekend. Tegen beslissingen met een louter administratieve draagwijdte kan bij de Raad van State beroep worden aangetekend.

Het onderwijs van de kinderen nu en in de toekomst is onze permanente bekommernis.

En ordre tout à fait subsidiaire, je tiens à vous préciser que deux des exemples que vous citez dans votre question sont très improbables. Tout d'abord Fedasil ne décide pas d'un jour à l'autre de modifier le lieu d'accueil du mineur et de ses parents. Ceux-ci sont traités selon les modalités similaires à celles prévues pour les autres résidents des centres fédéraux.

Dans ce cadre, la scolarisation des enfants et sa continuité est une préoccupation permanente.

S'agissant ensuite de la présence des parents dans le centre d'accueil, je vous le disais tout à l'heure, le problème ne se pose pas. J'ai donné des instructions claires à Fedasil d'accueillir systématiquement les parents, vu que leur présence est nécessaire au développement de l'enfant et à son bien-être. Pour l'instant, tous les enfants qui sont dans le cas ont été accueillis avec leurs parents.

01.03 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le ministre, je vois que vous avez répondu aux deux questions que j'avais introduites mais je n'ai développé que la première. Comme vous avez répondu aux deux questions, je propose simplement de remettre le texte au secrétariat de la commission. Je ne vais pas le lire car cela deviendrait incompréhensible.

01.04 Christian Dupont, ministre: Je pensais que la question portait sur tout.

01.05 Marie Nagy (ECOLO): Les deux questions ont été introduites séparément et il y avait plusieurs points.

01.06 Christian Dupont, ministre: J'ai sept points.

01.07 Marie Nagy (ECOLO): C'est exact, il y en avait d'abord quatre puis trois.

Vous vous trouvez dans une situation paradoxale: il est nécessaire d'apporter une aide aux mineurs et en même temps on met les familles dans une situation difficile. La question des illégaux dont les enfants vont à l'école et participent à la vie sociale dans leur commune devrait être abordée d'une manière différente et plus complète que celle de simplement veiller à leur apporter une aide matérielle dans les centres de Fedasil. Ces situations sont, comme vous le dites, extrêmement complexes.

Vous n'informez pas l'Office des étrangers du fait que les parents se trouvent dans le centre mais vous en informez la commune. La police a-t-elle connaissance de ces informations? Peut-elle se présenter au centre d'accueil pour éventuellement exécuter un ordre de quitter le territoire?

Ces situations sont humainement difficiles à gérer.

Le problème de la scolarisation reste une réalité. Pour des enfants qui sont déjà dans une situation administrative précaire, le fait de changer d'école et de devoir s'insérer dans une nouvelle classe en milieu d'année scolaire peut mener à des situations difficiles. Je pense qu'on ne tient pas assez compte du bien-être de l'enfant.

01.07 Marie Nagy (ECOLO): Wat de problematiek van de illegalen betreft wier kinderen hier naar school gaan en in hun gemeente aan het sociale leven deelnemen, volstaat het niet eenvoudigweg materiële hulp te verstrekken in de centra van Fedasil.

U stelt de Dienst Vreemdelingen-zaken niet op de hoogte van het feit dat de ouders zich in het centrum bevinden. Die informatie bezorgt u aan de gemeente. Beschikt de politie over deze informatie?

Het onderwijs blijft een reëel probleem. In het midden van het schooljaar van school veranderen kan voor kinderen die zich sowieso in een precare administratieve toestand bevinden de druppel zijn die de emmer doet overlopen.

Toutefois, je vous remercie, monsieur le ministre, pour les réponses que vous m'avez données. Nous aurons sans doute l'occasion d'aborder cette question ultérieurement afin de tenter de trouver des solutions plus durables et plus conformes à l'intérêt de l'enfant. En effet, certaines situations sont difficilement gérables dans le temps. Certaines familles seront expulsées alors que d'autres ne le seront pas. Nous nous trouvons là face à une situation inique: pourquoi une famille reçoit-elle, à un moment donné, un ordre de quitter le territoire et une autre pas?

We zullen wellicht nog de gelegenheid hebben om op die kwestie terug te komen en te trachten duurzamere oplossingen uit te werken.

01.08 Christian Dupont, ministre: Madame, la pire des précarités est sans doute de séjourner illégalement et de ne pouvoir bénéficier d'aucune aide. Nous faisons ici un pas en avant, mais dans la mesure de ce qui est autorisé par la loi. Cela dit, je ne dis pas qu'il s'agit d'une solution idéale. Nous devons donc continuer à réfléchir à cette problématique.

01.08 Minister Christian Dupont: Illegalen die op geen enkele vorm van steun aanspraak kunnen maken, zijn het slechtst af van alle minderbedeelden en kansarmen. Hiermee zetten wij een stap in de goede richting. Ik beweer niet dat dit een ideale oplossing is. We moeten blijven nadenken over oplossingen voor deze problematiek.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Samengevoegde vragen van

- de heer Jan Peeters aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de omzendbrief betreffende de onderhoudsplicht in de rusthuizen" (nr. 4899)

- mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de onderhoudsplicht" (nr. 4906)

- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de verhoging van de onderhoudsuitkering" (nr. 5048)

02 Questions jointes de

- M. Jan Peeters au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "la circulaire relative à l'obligation alimentaire dans les maisons de repos" (n° 4899)

- Mme Greta D'hondt au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "l'obligation alimentaire" (n° 4906)

- Mme Magda De Meyer au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "l'augmentation de la pension alimentaire" (n° 5048)

02.01 Jan Peeters (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met uw voorganger minister Arena, hebben we in 2003 en 2004 herhaaldelijk discussies gevoerd over het al dan niet toepassen van de fameuze terugvorderingsplicht bij de kinderen van de kosten voor het rusthuis. Uiteindelijk werd deze discussie door de wetgeving beslecht en kreeg het OCMW de keuze. Ofwel kon het de terugvorderingsplicht totaal afschaffen en op die manier een einde maken aan de toepassing van de onderhoudsplicht ofwel kon het de terugvorderingsplicht behouden en gebruik maken van een uniforme tarievenstructuur die bij koninklijk besluit zou worden toegepast. Op dat ogenblik leek ons dit een goed compromis waarbij de OCMW's naar eigen goeddunken een keuze konden maken en de onderhoudsplicht al dan niet konden toepassen.

02.01 Jan Peeters (sp.a-spirit): La nouvelle législation relative à l'obligation alimentaire permet aux CPAS de décider eux-mêmes s'ils continuent à se tourner vers les familles pour récupérer les pensions alimentaires des personnes âgées en maison de repos. Des tarifs uniformes ont été fixés dans ce cadre.

La circulaire visant à préciser la législation porte uniquement sur les nouveaux tarifs. Elle reste muette à propos de l'autre option

Een paar maanden geleden hebt u een rondzendbrief gestuurd aan

de OCMW's met verduidelijking over de nieuwe regeling en het nieuwe koninklijke besluit van 3 september 2004 over de uniforme terugvorderingsschaal.

Mijnheer de minister, om tal van redenen heeft de rondzendbrief niet alleen heel wat kwaad bloed gezet maar ook heel wat verwarring geschapen bij de OCMW's. Een eerste reden heeft betrekking op het, mijns inziens, niet loyale standpunt van de rondzendbrief inzake de keuze van het dubbelspoor dat de wetgever in 2004 heeft gemaakt. In de rondzendbrief wordt alleen gesproken over de uniforme terugvorderingsschaal. U doet het uitschijnen alsof de tweede mogelijkheid, in casu de volledige afschaffing, niet bestaat. Hierover wordt met geen woord gerept. Integendeel, de bewoordingen zijn dusdanig opgesteld dat het OCMW de indruk krijgt dat er alleen maar kan teruggevorderd worden en nog wel volgens de meegedeelde schaal. Dit is, mijns inziens, eenzijdige, misleidende en verwarrende communicatie. Mijn eerste vraag is of u mijn standpunt deelt dat de rondzendbrief eenzijdig is opgesteld. Zou het niet wenselijk zijn deze eenzijdige communicatie aan te vullen en recht te zetten met een aanvullende rondzendbrief waarin u ook op de mogelijkheid van de volledige afschaffing van de terugvorderingsplicht wijst.

Dat uw terugvorderingsschaal op het terrein voor de gezinnen een zeer aanzienlijke verhoging van de bijdragen van de gezinnen betekent, is een tweede reden van wrevel. Dit is een van de strafste belastingverhogingen ten aanzien van een specifieke doelgroep die we de laatste jaren hebben meegemaakt.

Wij hebben in verschillende regio's in Vlaanderen de berekening gemaakt van wat de terugvordering volgens de schaal-Dupont betekent in vergelijking met wat vroeger, een jaar tot anderhalf jaar geleden, in de OCMW's werd teruggevorderd. Wij hebben dit gedaan voor een aantal modale gezinsinkomens. Ik weet immers dat de minimumgrens waaronder niet kan worden teruggevorderd lichtjes is verhoogd. Daar stelt het probleem zich niet. Voor de modale netto belastbare gezinsinkomens die daar net boven zitten – ik praat dan bijvoorbeeld over een netto belastbaar gezinsinkomen van 25.000 euro – hebben we voor een aantal gemeenten nagekeken wat het verschil is tussen het oude en het nieuwe systeem.

Ik geef als voorbeeld de gemeente Beveren waar een verhoging is vast te stellen van 20 tot 170% naar gelang van het gezinstype. In Lokeren is er een verhoging met 469%. De stad Turnhout kent een verhoging met 213%. In Geel bedraagt de verhoging 213%. Wij kunnen zo tientallen voorbeelden geven van gemeenten en steden waar de toepassing van het nieuwe systeem een veel hogere belasting betekent in het geval van onderhoudspflichtige kinderen.

Mijnheer de minister, ik denk dat u de impact van die nieuwe schalen op het terrein onderschat. Dit is een niet-bedoelde lastenverhoging voor de gezinnen. De filosofie van de wetgever was te komen tot een uniformisering. Dit is echter geen uniformisering maar een zeer zware verhoging van de impact van de terugvordering op modale gezinnen.

Mijn tweede vraag is de volgende. Onderkent u de situatie? Bent u bereid dit te evalueren? Bent u bereid die invorderingsschalen eventueel bij te sturen?

qui est de ne plus récupérer l'argent. Le ministre a-t-il également l'intention de consacrer une circulaire à cette autre possibilité?

Les nouvelles échelles tarifaires uniformisées conduisent à une forte augmentation des charges. Dans la commune de Lokeren par exemple, les familles doivent payer une pension alimentaire en augmentation de 460%. Le ministre est-il disposé à procéder à une évaluation du nouveau système et à adapter les échelles tarifaires?

Tot daar, voorzitter, mijn twee concrete vragen.

02.02 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de CD&V heeft zich steeds uitgesproken voor het behoud van de onderhoudsplicht, met dien verstande dat in onze voorstellen tot aanpassing van het oude systeem van onderhoudsplicht het drempelbedrag merkkelijk hoger lag dan wat nu wordt gehanteerd. Ook de schalen die wij gebruikten, leidden tot een ander resultaat.

Ik word in de praktijk geconfronteerd met twee situaties waarin de verschillende behandeling van kinderen van dezelfde ouders niet werd rechtgezet. Het was nochtans de bedoeling van de nieuwe regelgeving om de onderhoudsplicht rechtvaardiger en billijker te maken en de familieruzies naar aanleiding van de onderhoudsplicht te vermijden. De basis van dit alles werd gelegd door de omzendbrief van 4 november van vorig jaar.

Het ene heeft te maken met de burgerlijke status, het andere met het beroepsstatuut. Er is, ten eerste, inderdaad een verschillende behandeling inzake de aanrekening van de onderhoudsplicht naargelang men gehuwd dan wel samenwonend is. De volgende twee voorbeelden tonen aan hoe het er in de realiteit aan toegaat. Het ene gezin is samengesteld uit twee gehuwden met respectievelijk een nettoloon van 1.438 euro en 1.415 euro per maand, dus samen 2.853 euro per maand. Het ander gezin is samengesteld uit twee werkende samenwonenden en heeft hetzelfde gezamenlijk inkomen. In het geval van de gehuwden wordt het gezamenlijk inkomen gebruikt als berekeningsbasis, terwijl in het geval van de samenwonenden – de personen waarover ik het heb, wonen al twintig jaar lang samenwonen, wat toch wel een stabiele relatie kan worden genoemd – slechts het inkomen van het kind in aanmerking wordt genomen. Dat is natuurlijk een onrechtvaardige situatie. Men maakt eigenlijk onderscheid naar gelang van de burgerlijke stand. De partner waarmee men al vijftien of twintig jaar samenwoont, wordt evengoed als een schoonzoon of -dochter en dus familie beschouwd als de partner waarmee men gehuwd is. Eigenlijk, mijnheer de minister, vind ik het een echt onbillijke situatie, te meer daar wij, terecht gelet op het toenemend aantal samenwonenden, de discriminatie onder andere op het vlak van de fiscaliteit en de sociale uitkeringen voor samenwonenden ten opzichte van gehuwden hebben getracht weg te werken. Hier zien we net het omgekeerde. Het zal je maar overkomen. Het scheelt echt heel veel. Ik weet wel dat de verschillende behandeling voortvloeit uit de wetgeving. Die bepaalt immers dat men familie moet zijn, in de enge zin van het woord. Maar goed, we zijn wetgever en, wanneer wij samen met u en anderen een onrechtvaardige situatie zien, dan kunnen we wetgevend optreden.

Er is, ten tweede, de verschillende behandeling naar gelang van de beroepssituatie. Ook hier vloeit de ongelijke behandeling voort uit de wetgeving, met name de wetgeving inzake fiscaliteit. Loontrekkenden kunnen inderdaad anders worden behandeld dan zelfstandigen en beoefenaars van vrije beroepen. Immers, om de onderhoudsplicht te becijferen, hanteert men het netto-inkomen als basis. In ons fiscaal stelsel geldt terzake een andere berekeningswijze. Denken we nog maar aan het verschil inzake de aftrekken voor de bedrijfslasten voor loontrekkenden en zelfstandigen of beoefenaars van een vrij beroep.

Mijnheer de minister, in de omzendbrief wordt bovendien de term

02.02 Greta D'hondt (CD&V): Le Cd&V a toujours été en faveur du maintien de l'obligation alimentaire. Nous voulions certes que l'ancien système soit adapté et avons proposé de relever les seuils et d'instaurer d'autres barèmes.

La circulaire du 4 novembre 2004 met en lumière quelques problèmes. Pour les couples mariés, c'est le revenu global qui est pris en considération pour le calcul de l'obligation alimentaire alors que pour les cohabitants, seul le revenu de l'enfant est pris en compte. Cette différence basée sur l'état civil est injuste. Ne pensez-vous pas que ceux qui cohabitent durant vingt ans peuvent tout aussi bien être considérés comme beau-fils ou belle-fille? Le nombre de cohabitants ne cesse d'ailleurs d'augmenter.

Deuxièmement, les salariés ne sont pas traités de la même manière que les indépendants et les titulaires d'une profession libérale. La notion de 'revenu net' est utilisée comme base d'imposition. Dans notre système fiscal, le calcul est effectué différemment selon la nature de la profession.

Le revenu net est décrit comme étant le revenu brut duquel on a soustrait les cotisations de sécurité sociale et les charges professionnelles. La notion de charges professionnelles n'est guère utilisée. La base d'imposition pour les indépendants et les titulaires d'une profession libérale est-elle le revenu après déduction intégrale des investissements et autres coûts?

“bedrijfslasten” gebruikt, een term die niet zo courant is.

Ik zou van u daaromtrent graag vernemen of voor zelfstandigen en beoefenaars van vrije beroepen de aanslagbasis voor het onderhoudsgeld het inkomen is na alle aftrekken, dus ook de investeringsaftrekken en alle andere beroepskosten. Of wordt met netto echt het netto-inkomen van een zelfstandige of een beoefenaar van een vrij beroep bedoeld? Daarbij weten we natuurlijk ook wel dat leden van dezelfde familie, waar men het inkomen, het bestedingspatroon en de eigendommen van elkaar heel goed kent, zich bekocht voelen wanneer de loontrekkende moet betalen op zijn nettoloon en de andere op het netto-inkomen na alle aftrekken van bedrijfslasten.

Ik kijk uit naar uw antwoord, mijnheer de minister.

02.03 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil mij volmondig aansluiten bij de heer Peeters. In het verleden hebben we samen jarenlang strijd gevoerd voor de afschaffing van de onderhoudsplicht, die volgens ons geen faire zaak was.

Nu werd een nieuwe beslissing genomen die ertoe strekt de keuze te laten tussen de afschaffing en de uniformiteit. De omzendbrief rond de uniformiteit is inderdaad vertrokken naar de OCMW's. Wij hebben in het Waasland de gevolgen van de uniformiteitoplegging aan de OCMW's berekend. De gevolgen zijn ons inziens catastrofaal.

Binnen de regio Waasland hebben namelijk op dit moment de gemeente Kruibeke en de stad Sint-Niklaas de formele beslissing genomen om de onderhoudsplicht af te schaffen en dus het goede voorbeeld van Oostende, Herentals, Zelzate en zovele anderen te volgen. Dat is een goede zaak. De andere echter, die wel degelijk de onderhoudsplicht aanhouden en nu de nieuwe schaal zullen moeten hanteren, zien zich geconfronteerd met enorme verhogingen van de bijdragen.

Zo is er het voorbeeld van Lokeren, waar mensen met een netto gezinsinkomen van 25.000 euro per jaar, wat toch niet hoog te noemen is, nu maandelijks een bedrag tussen 64 en 107 euro moeten ophoesten, terwijl ze vorig jaar niks moesten betalen. Mensen met een goed inkomen krijgen een rekening gepresenteerd die vijf keer hoger ligt dan in het verleden. In de meeste andere gemeenten ligt de verhoging van de onderhoudsplicht tussen 10% en een verdriedubbeling van de bestaande, maandelijks bedragen.

Dat zijn toch enorme cijfers, die niet verantwoord zijn in de huidige tijd.

Ik wil u trouwens signaleren dat in het verleden verschillende OCMW's, gezien hun autonomie, bepaalde regels toepasten, waarbij effectief rekening werd gehouden met de concrete inkomenssituatie van een gezin.

In het OCMW van Beveren had men bijvoorbeeld een aantal sociale bijsturingsmechanismen betreffende de terugvordering. Bepaalde situaties kwamen daarvoor in aanmerking, afhankelijk van geval tot geval, zoals de hypothecaire lening van een onderhoudsplichtige, de

02.03 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Je suis tout à fait d'accord avec M. Peeters. Comme lui, je plaide depuis des années pour la suppression de l'obligation alimentaire. Une circulaire a imposé aux CPAS une certaine uniformité. Soit les CPAS suppriment l'obligation alimentaire, soit ils introduisent un barème uniforme de recouvrement.

Une enquête effectuée dans le Waasland révèle que les communes de Kruibeke et Sint-Niklaas vont supprimer l'obligation alimentaire. C'est une bonne chose. Mais dans les autres communes du Waasland, les enfants débiteurs d'aliments sont confrontés à une augmentation spectaculaire des cotisations. Cette manière de procéder n'est guère sociale.

Dans l'ancien système, Beveren procédait à des ajustements sociaux. Des prêts hypothécaires, des financements automobiles, un loyer élevé et des frais d'études importants étaient imputés sur le revenu net imposable. Mais dans le nouveau système, ces corrections sociales ne peuvent plus être appliquées.

Je présume que les conclusions dégagées pour le Waasland peuvent s'appliquer à l'ensemble du pays. Le ministre a-t-il déjà procédé à une évaluation? Dans la négative, quand celle-ci sera-t-elle

afbetaling van een auto, een hoge huishuur of hoge studiekosten. Dergelijke sociale bijsturingen zijn totaal niet meer mogelijk. Nu worden onmiddellijk hoge onderhoudsbijdragen gevraagd.

Ik kan mij alleen maar aansluiten bij de vragen van de heer Peeters. Wij denken dat de vaststellingen, die wij maken, voor heel België gelden. Wij vragen ons af of de minister zelf al eens een evaluatie heeft gemaakt van wat dit concreet betekent voor de mensen die onderhoudsplichtig zijn? Het is weinig sociaal te noemen dat een uniformisering zou leiden tot een dergelijke drastische verhoging van de onderhoudsplicht. Wij vroegen ons ook af of, in afwachting van een grondige evaluatie van het nieuwe systeem, geen behoud van verworven rechten mogelijk is? Is het niet mogelijk om die situaties te handhaven die vroeger voordeliger waren voor de onderhoudsplichtigen in de plaats van de nieuwe situatie?

02.04 Minister **Christian Dupont**: Mijnheer de voorzitter, de rondzendbrief heeft alleen tot doel de OCMW's inlichtingen te verschaffen over de nieuwe en uniforme schaal voor alle OCMW's op basis waarvan het bedrag kan worden berekend dat kan worden teruggevorderd door de onderhoudsplichtigen. Voor het overige stipuleert het koninklijk besluit van 3 september 2004 duidelijk dat een OCMW, mits het akkoord van de gemeentelijke overheid, algemeen kan afwijken van alle terugvorderingsdossiers. Dat staat klaar en duidelijk in het koninklijk besluit.

Voor zover ik weet hebben mijn administratie noch mijn medewerkers een bijzondere aanvraag ontvangen over dit punt dat niet voor interpretatieproblemen lijkt te zorgen. Bovendien hebben de federaties van OCMW's hun leden ook geïnformeerd over de nieuwe wetgeving die is opgenomen in de programmawet van de zomer 2003. Het spreekt voor zich dat, als mij in de toekomst interpretatieproblemen over deze materie zouden worden voorgelegd, ik de mogelijkheid zal onderzoeken om deze rondzendbrief aan te vullen.

Er werd geopteerd voor deze progressieve en uniforme schaal om de grote verschillen te vermijden die vroeger tussen de verscheidene OCMW's bestonden. Vroeger konden deze verschillen immers variëren van 1 tot 20. Men kan zich afvragen of dat rechtvaardig was. Het is juist dat deze progressieve en uniforme schaal nu tot meer of minder voordelige situaties leidt voor sommige onderhoudsplichtigen in vergelijking met de schaal die vroeger door het OCMW werd toegepast. Ik wil echter verduidelijken dat deze schaal werd goedgekeurd na overleg met de drie federaties van OCMW's. In de rondzendbrief wordt verduidelijkt dat een OCMW kan afwijken van deze schaal door een individuele beslissing en mits inachtneming van de bijzondere omstandigheden conform het nieuwe artikel 16 van het koninklijk besluit van 9 mei 2004.

Tijdens de Ministerraad van 20 maart 2004 werd beslist in een evaluatie te voorzien één jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe wet om te zien of de aanvankelijke harmonisatiedoelstelling werd bereikt. Het evaluatieproces zou op gang moeten worden gebracht tijdens het eerste trimester van dit jaar en zal waarschijnlijk bij het begin van de volgende herfst resulteren in een eerste verslag. Het wordt nu geëvalueerd en kan dus evolueren. In functie van de resultaten van de evaluatie zullen wij indien nodig wijzigingen aanbrengen aan deze reglementering. Als ik u goed heb begrepen, is

menée? Dans l'attente d'une évaluation approfondie, ne pourrait-on pas envisager dans certains cas de maintenir l'ancien système?

02.04 **Christian Dupont**, ministre: La circulaire a pour unique objet d'informer les CPAS à propos de la nouvelle échelle sur la base de laquelle le montant à recouvrer auprès des débiteurs d'aliments peut être calculé. Une échelle unique a été établie pour tous les CPAS. L'arrêté royal du 3 septembre 2004 dispose clairement qu'un CPAS peut accorder une dérogation générale moyennant l'accord de l'autorité communale.

Aucune question particulière n'a été adressée à mon administration et à mes collaborateurs, pour autant que je sache. Les fédérations de CPAS ont d'ailleurs informé leurs membres de la législation qui a été intégrée dans la loi-programme de l'été 2004. Si des difficultés d'interprétation subsistaient malgré tout, j'examinerais la possibilité de compléter la circulaire.

Par le passé, les écarts d'un CPAS à l'autre pouvaient aller de 1 à 20. L'uniformisation des échelles tend à combler ces écarts importants. Pour certains, les nouveaux barèmes sont plus avantageux que par le passé, mais ils ont néanmoins été approuvés après concertation des trois fédérations de CPAS. Par ailleurs, un CPAS peut déroger à ces barèmes en prenant une décision individuelle dans des circonstances particulières. La

dit nodig. Intussen blijven de nieuwe bepalingen natuurlijk van toepassing.

Wat de verschillen betreft tussen gehuwden of samenwonenden, volgt men het burgerlijk recht. Echtgenoten zijn volgens het burgerlijk recht eveneens onderhoudsplichtig ten opzichte van hun schoonouders. Het OCMW kan tegelijkertijd verhaal uitoefenen tegenover de kinderen en hun echtgenoot of echtgenote zoals bepaald in artikel 11bis van het koninklijk besluit van 9 mei 1984 tot uitvoering van artikel 100bis van de organieke wet van 1976. Om het maximaal terug te vorderen bedrag te bepalen, baseert het OCMW zich dan ook op het gezamenlijk netto belastbaar inkomen van beide echtgenoten. Het met dit gezamenlijk inkomen corresponderende bedrag van de schaal van tussenkomsten is het bedrag dat maximaal kan worden teruggevorderd bij de beide echtgenoten samen, ook als beide echtgenoten elk voor hun ouder of ouders worden aangesproken. Samenwonenden zijn volgens het burgerlijk recht niet onderhoudsplichtig ten opzichte van de ouders van hun partner.

Het OCMW baseert zich op het inkomen van de onderhoudsplichtige, zonder natuurlijk rekening te houden met het inkomen van de partner. Wanneer elk van beide samenwonende partners wordt aangesproken om elk voor hun ouder of ouders bij te dragen in de onderhoudsplicht, wordt het maximum bedrag voor elk van beide apart vastgesteld op basis van het eigen inkomen van elk.

Wat nu het verschil betreft tussen loontrekkenden en zelfstandigen, worden met iedere persoon die fiscaal ten laste is van de onderhoudsplichtige die personen bedoeld die volgens de belastingwetgeving ten laste zijn van de onderhoudsplichtige. Het gaat dus om die personen, vermeld in artikel 136 van het Wetboek van Inkomstenbelasting 1992. De echtgenoot of de samenwonende partner kunnen overeenkomstig dit wetsartikel niet als persoon ten laste worden beschouwd. Het OCMW dient zich derhalve voor de bepaling van het aantal personen ten laste te baseren op het aantal waarmee het aanslagbiljet van de belastingen rekening houdt. Zowel voor loontrekkenden als voor zelfstandigen wordt rekening gehouden met het fiscaal begrip netto belastbaar inkomen, dus het totaal van de inkomsten die onderworpen zijn aan de personenbelasting zoals vastgesteld door het Wetboek van Inkomstenbelasting 1992. Van het bruto-inkomen worden de wettelijk voorziene verminderingen afgetrokken. De bedrijfslasten zijn de aftrekbare forfaitaire of werkelijke beroepskosten, zowel voor loontrekkenden als voor zelfstandigen.

Ten slotte gaat het over het netto belastbaar inkomen van het voorlaatste kalenderjaar, voorafgaand aan het jaar waarin door het OCMW over de uitoefening van de terugvordering wordt beslist, zoals is bepaald in artikel 14 van het koninklijk besluit van 1984. Dus voor een beslissing in 2004 dient men te kijken naar het inkomen van 2002 dat te vinden is op het aanslagbiljet van het aanslagjaar 2003.

02.05 Jan Peeters (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, ik vind uw antwoord enerzijds teleurstellend, anderzijds hoopgevend. Ik zal beginnen met het hoopgevende.

nouvelle loi allait être évaluée après un an. L'évaluation doit donc commencer. Il est clair dès à présent que des adaptations seront nécessaires.

Les personnes mariées sont tenues à l'obligation alimentaire envers leurs beaux-parents. Le CPAS peut parallèlement exiger une pension alimentaire des enfants et de leur époux ou épouse. Pour calculer le montant maximum récupérable, le CPAS se base sur le revenu commun imposable des deux époux. Le montant correspondant sur l'échelle des interventions est le montant maximal récupérable auprès des deux époux conjointement, même si tous deux doivent chacun intervenir pour leur(s) parent(s) respectif(s).

Les cohabitants ne sont pas tenus à l'obligation alimentaire envers les parents de leur partenaire. Le CPAS se base sur le revenu du débiteur d'aliments, sans tenir compte du revenu de son partenaire. Lorsqu'ils sont tous deux invités à apporter leur contribution pour chacun de leurs parents, le montant maximum est fixé séparément pour chacun d'eux, sur la base de leur revenu propre.

A cet égard, le CPAS se fonde, par ailleurs, sur le nombre de personnes à charge qui figure sur l'avertissement-extrait de rôle. Pour les salariés comme pour les indépendants, le montant pris en considération est le revenu net imposable de l'avant-dernière année-calendrier précédant l'année au cours de laquelle le CPAS a décidé de procéder à la récupération. Pour une décision prise en 2004, le CPAS doit donc se baser sur le revenu de 2002, qui figure sur l'avertissement-extrait de rôle de 2003.

02.05 Jan Peeters (sp.a-spirit): Cette réponse est à la fois décevante et encourageante. Le

U belooft ons een evaluatie. Ik denk inderdaad dat die sterk nodig is, omdat zich op het terrein een aantal situaties voordoet die, wat ons betreft, sociaal onaanvaardbaar zijn. Het teleurstellende in uw antwoord is dat u inderdaad vasthoudt aan de bestaande terugvorderingsschalen. Ik denk dat de filosofie van de wetgever altijd is geweest om te gaan in de richting van harmonisering, maar nooit in de richting van een zo forse verhoging van de bijdragen zoals die zich nu op het terrein voordoet. U spreekt in uw antwoord over sommige situaties die wat beter zijn en andere wat slechter. Op het terrein hebben wij er weinig ontmoet waar de situatie wat beter is. In praktisch alle gemeenten zijn de mensen met een modaal inkomen zwaar getroffen door deze extra bijdrage. Ik zou willen vragen om dat ernstig te bekijken en uw bereidheid te tonen om die schalen te evalueren en te verzachten. Er zijn in deze regering weinig maatregelen geweest die mensen met een modaal inkomen zoveel gekost hebben als besparing, als extra belasting, als verlies van inkomen.

Ik denk dat dit niet de bedoeling is geweest van de wetgever en van deze regering.

02.06 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, met de nieuwe regelgeving op de onderhoudsplicht is natuurlijk een eerzame poging gedaan om iedereen die ressorteert onder het dienstgebied van het OCMW gelijk te berechten, in die zin dat er ofwel onderhoudsgeld wordt gevraagd door het OCMW ofwel niet. Dat neemt natuurlijk niet weg dat de ongelijkheid tussen gehuwden en samenwonenden, die ik hier voorstel en die u bevestigt, eigenlijk een onrechtvaardige behandeling is. Ik weet natuurlijk wel dat ze op het Burgerlijk Wetboek is gebaseerd, maar de voorbije jaren zijn een heel aantal wetswijzigingen in de Kamer voorgesteld en goedgekeurd die de bedoeling hadden – zo werd het ook door de regering gezegd – de samenlevingsvorm neutraal te beschouwen. De keuze van mensen om te huwen of samen te wonen moest neutraal zijn bij het bepalen van rechten en plichten. Dat is zo gebeurd, ook voor uitkeringen in de sociale zekerheid en andere zaken. In dit geval zal het u maar overkomen dat men met drie kinderen onderhoudsplichtig wordt voor de ouders, waarvan twee gehuwden en één samenwonende. Wel, die ene broer of zus die samenwoont, is er verdraaid veel beter vanaf dan zijn twee broers of zussen die zijn gehuwd. Dit is niet normaal. In 2005 zou de samenlevingsvorm die iemand kiest neutraal moeten zijn, in de positieve betekenis van het woord – om de rechten te bepalen – maar ook als het over de plichten gaat. Deze regeling is gewoon uit de tijd.

Terwijl wij terecht hebben beoogd dat de ruzies tussen broers en zussen over de onderhoudsplicht voor een deel zouden worden weggewerkt, blijft dit een, eerlijk gezegd, terecht discussiepunt binnen de families. Mijnheer de minister, ik kan ten overstaan van mensen die mij daarover aanspreken niet meer verantwoorden dat de wetgever anno 2005 in dit land een verschil maakt in aanslagbasis tussen gehuwden en samenwonenden. Dit staat haaks op de realiteit. Ik ben hier geen pleidooi aan het houden dat mensen meer zouden moeten betalen. Ik houd wel een pleidooi voor een rechtvaardigere regeling dan nu. Ik kan niet uitleggen dat een koppel dat 20 jaar samenwoont door de wetgever anders wordt behandeld dan een broer of zus die 18 jaar is gehuwd, terwijl de samenwonende partners

ministre annonce une évaluation, ce qui est bien nécessaire. Il existe effectivement des situations socialement inacceptables. Il est toutefois regrettable que le ministre maintienne l'échelle existante. La hausse considérable des cotisations n'est pas conforme à l'objectif initial du législateur et représente une lourde charge supplémentaire pour les revenus moyens.

02.06 Greta D'hondt (CD&V): On s'est effectivement efforcé de réserver le même traitement à tout le monde, et c'est là une tentative honorable. Soit tout le monde rembourserait le CPAS, soit personne ne le ferait. La distinction entre cohabitants et conjoints est toutefois inéquitable. Les cohabitants s'en sortent mieux que les personnes mariées. Cette question demeure un sujet de discussion dans les familles auprès desquelles le CPAS recouvre des pensions alimentaires. Le législateur doit prévoir une modification.

toch even goed schoonkinderen zijn als in het geval van gehuwden.

Mijnheer de minister, ik dring erop aan dat dit op wetgevend vlak zou worden bekeken.

Ik kan mij niet inbeelden dat de regering en u pleitbezorger zijn om dit verschil aan te houden.

02.07 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij zien de evaluatie uiteraard met belangstelling tegemoet. Wij hopen dat die evaluatie op een ernstige manier zal gebeuren. Ik weet niet goed op welke manier u dit wilt doen. Als u natuurlijk de OCMW's en de belangenverenigingen van de OCMW's vraagt wat zij vinden van de nieuwe onderhoudsplicht, die meer geld in het laatje van de OCMW's brengt, dan is het nogal wies dat zij zullen zeggen dat het een goed systeem is. Mijn vraag is om beide kanten een beetje te bekijken, niet alleen de kant waar het geld in het laatje komt, maar ook die van de onderhoudsplichtigen.

Ten tweede, in Vlaanderen is door de invoering van de Vlaamse zorgverzekering, waarbij een bedrag van 175 euro per maand extra toegekend wordt door de Vlaamse zorgverzekering, het aantal onderhoudsplichtigen sterk gedaald. Het inkomen van de rusthuisbewoner verhoogt immers via de Vlaamse zorgverzekering.

Dat betekent echter meteen ook dat de groep die nog onderhoudsplicht moet vervullen de groep met de allerkleinste pensioenen is. Door de onderhoudsplicht op te leggen aan die kleine groep treft men de mensen met het allerkleinste pensioen. Mijnheer de minister, dat is volgens mij onrechtvaardig. De mensen met een groot pensioen hebben geen enkel probleem, maar de kinderen van de mensen met een klein pensioen worden nu getroffen. Ik vind dat fundamenteel onrechtvaardig.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Samengevoegde vragen van

- de heer Pieter De Crem aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de werking van het nieuwe spreidingsplan" (nr. 4903)
- mevrouw Annemie Turtelboom aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de nieuwe regels met betrekking tot het spreidingsplan voor asielzoekers" (nr. 4977)

03 Questions jointes de

- M. Pieter De Crem au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "le fonctionnement du nouveau plan de répartition" (n° 4903)
- Mme Annemie Turtelboom au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "les nouvelles règles relatives au plan de répartition des demandeurs d'asile" (n° 4977)

03.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb een vraag over de werking van het nieuwe spreidingsplan. Eind vorig jaar werd het koninklijk besluit van 7 mei 1999, inzake de harmonieuze verdeling van vreemdelingen over de gemeenten, aangepast, wat natuurlijk als enige bedoeling had een betere en meer billijke spreiding te verkrijgen van asielzoekers over alle gemeenten van het land. Tot voor kort rezen er immers heel wat problemen in verband

02.07 Magda De Meyer (sp.a-spirit): L'évaluation doit être réalisée sérieusement. Les CPAS ne constituent pas les seules parties qui doivent être interrogées. Ils apprécient probablement la réglementation actuelle qui leur permet de récolter de l'argent. Grâce à l'assurance dépendance flamande, le nombre de démunis émargeant aux CPAS a fortement diminué, mais il demeure totalement inacceptable que les enfants de bénéficiaires des pensions les plus basses se voient infliger des charges aussi importantes.

03.01 Pieter De Crem (CD&V): A la fin de l'année dernière, le ministre a adapté l'arrêté royal du 7 mai 1999 pour mieux répartir les demandeurs d'asile entre toutes les communes.

met de toepassing van dat spreidingsplan. Immers, zo'n 140 gemeenten kregen een bijzonder groot aantal vreemdelingen toegewezen. Voorts werden ook de LOI's, de lokale opvanginitiatieven, niet meer erkend door de federale overheid. Ik had graag van u, mijnheer de minister, een antwoord gekregen op een aantal heel concrete vragen inzake die gigantische problematiek, die niet alleen organisatorisch maar ook financieel zeer bezwarend is voor de OCMW's, en bijgevolg, via de dotatie, ook voor de gemeentebesturen.

Mijn eerste vraag is er een die bij velen leeft: zullen er nieuwe LOI's erkend worden. Men heeft aangekondigd dat er een stop was inzake die erkenningen. Worden er nieuwe lokale opvanginitiatieven door de federale overheid erkend?

Mijn tweede vraag, daaraan gelinkt, gaat over de problematiek van de bestaande bestraffing de facto, want de OCMW's die onvoldoende in opvang voorzagen, kregen maar 50%. Dat was dan nog in het beste geval, want er waren heel wat OCMW's die minder dan 50% terugbetaald kregen. Er waren er ook die niets terugbetaald kregen voor de kosten die zij maakten om in opvang te voorzien, terwijl zij daarvoor toch inkomsten moesten derven. Wordt dat systeem van bestraffing – ik noem het “bestraffing”, want het is een financiële bestraffing – behouden of zijn er nieuwe initiatieven terzake?

Ten derde, van de bestraffing kom ik op de terugbetaling. De terugbetaling door de federale overheid van de kosten die gemaakt zijn, verloopt op zijn zachtst gezegd bijzonder traag. Bijzonder traag is een eufemisme om te zeggen dat ze druppelsgewijze verloopt. Pas na vijf maanden wordt er terugbetaald. Nochtans werd een vluggere afhandeling in het vooruitzicht gesteld: er werden initiatieven genomen of er waren engagementen terzake. De concrete vraag is: wat kan terzake gebeuren? Vele lokale besturen stellen vast dat bijvoorbeeld het opstellen van de begroting voor het OCMW een gigantisch probleem is voor het OCMW zelf. Wanneer de rekening wordt gemaakt van de voorgaande jaren, zijn er vaak nog betalingen achter. Die achterstand heeft een invloed op de begroting voor het volgende jaar. Dat zet de verhouding tussen het gemeentebestuur en het OCMW-bestuur vrij vaak onder druk.

Nu, door de maatregel die u voorstelt, zullen de OCMW's opnieuw gedwongen worden financiële steun te verlenen.

Voorzitter: Magda De Meyer.

Présidente: Magda De Meyer.

De toenmalige maatregel van minister Vande Lanotte om alleen materiële steun te verlenen, heeft de toevloed van asielzoekers deels afgeremd. Ik zeg “deels” omdat er ook een internationaal curvegebeuren heeft plaatsgevonden. Ik vrees echter dat de regering het risico loopt dat een nieuwe stroom vluchtelingen naar ons land komt.

Dit is geen vraag van een lid van de oppositie maar gebaseerd op de maatschappelijke realiteit op het terrein. De VVSG, de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten vraagt eveneens een nieuwe en totale aanpak van het probleem en verwijst naar een van onze voorstellen, in casu een kortere asielprocedure en de materiële steun over de hele periode in het toegewezen OCMW. De door u

L'application du plan de répartition est à l'origine de nombreuses difficultés puisque quelque 140 communes se sont vu attribuer un nombre très important d'étrangers. L'Etat fédéral ne reconnaît plus les initiatives locales d'accueil (ILA). Le fédéral reconnaîtra-t-il de nouvelles initiatives locales d'accueil?

Les CPAS qui n'accueillent pas suffisamment ne se voient rembourser que 50% de leurs frais d'accueil ou ne se voient rien rembourser du tout. Ce système sera-t-il revu?

Le remboursement, par le fédéral, des frais consentis par les CPAS est très lent en dépit des promesses ministérielles d'accélérer la procédure. Comment le ministre compte-t-il s'y prendre?

La mesure préconisée par le ministre contraint les CPAS à accorder un soutien financier au lieu d'une aide purement matérielle. Mais ne risque-t-on pas, avec cette mesure, de déclencher un nouvel afflux de réfugiés? L'union des villes et communes flamandes demande, elle aussi, une procédure d'asile de courte durée et l'octroi d'une aide matérielle pendant toute la période passée dans le CPAS attribué. Mais cette nouvelle mesure n'est-elle pas contraire aux souhaits exprimés par les acteurs de terrain?

voorgestelde maatregelen staan daar, mijns inziens, haaks op.

Een laatste bedenking is dat er een groot verschil is tussen perceptie en realiteit. De minister van Binnenlandse Zaken herhaalt voortdurend dat het aantal erkende asielzoekers, het aantal mensen dat in het kader van de Conventie van Genève een aanvraag doen en het aantal mensen dat onmiddellijk in de fase van het ontvankelijkheidsonderzoek komt, daalt. U weet heel goed dat heel wat van deze mensen geen beroep meer doen op de asielprocedure en onmiddellijk in de illegaliteit verdwijnen.

Het grote probleem is dat gemeentebesturen met een cadans van 3 à 4 weken in kennis worden gesteld dat het aan hen toegewezen quotum verhoogt. Ze worden heel vriendelijk verzocht dit onmiddellijk aan de OCMW-voorzitter of OCMW-secretaris te melden. Ik heb deze week bijvoorbeeld brief nr. 39 ontvangen inzake het spreidingsplan voor asielzoekers waarin gesteld wordt dat het quotum voor mijn gemeente ingevolge een aanpassing van het spreidingsplan verhoogd wordt met 14.

Er is een vertrouwensbreuk in de maak. Enerzijds worden OCMW's die goed hun best doen in vele gevallen bestraft voor lokale initiatieven in plaats van ervoor beloond te worden. Anderzijds moeten we vaststellen dat hetgeen wordt aangekondigd niet klopt met de werkelijkheid.

03.02 Annemie Turtelboom (VLD): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de vorige federale regering heeft beslist om de opvang van asielzoekers toe te vertrouwen aan de lokale opvanginitiatieven. Heel wat OCMW's organiseren zo'n lokaal opvanginitiatief. De opstart en de werking werd immers door de federale overheid betaald. Indien het betrokken OCMW voorzag in voldoende opvangplaatsen was het vrijgesteld om financiële steun aan asielzoekers uit te keren.

Door het grote succes van deze LOI's, kregen heel wat OCMW's niet langer ontvankelijk verklaarde asielzoekers toegewezen. Daardoor krijgt een steeds krimpend aantal OCMW's de hele groep van ontvankelijk verklaarde asielzoekers toegewezen. Om de druk op deze OCMW's te verlichten werd de berekeningswijze van het spreidingsplan aangepast. Dit werd in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd op oudejaarsdag 2004.

Ik heb de berekeningen daarrond gevolgd in de pers en ik krijg dan eigenlijk het volgende: voor 140 OCMW's zou het een verlichting zijn, voor 100 OCMW's met LOI zou er niets veranderen en voor de andere OCMW's zou er opnieuw financiële steun moeten worden uitbetaald. Als ik al die cijfers optel, dan kom ik tot meer OCMW's dan er eigenlijk wettelijk gezien zijn. Een van mijn vragen luidt dan ook of u daar enige duidelijkheid in kan brengen. De uitkeringen worden terugbetaald door de federale overheid maar de uitbetaling laat een tijdje op zich wachten.

Tot slot, de sanctioneringsmaatregelen die in het verleden zijn ingesteld – het verlies van de helft van de terugbetaling als de asielzoeker niet meer in de gemeente woont – blijven van kracht. Alleen als de gemeente kan bewijzen dat ze de betrokkene huisvesting heeft aangeboden maar dat de betrokkene verkozen heeft ergens anders te gaan wonen ontloopt men die sanctie.

03.02 Annemie Turtelboom (VLD): Le précédent gouvernement fédéral a décidé de confier l'accueil des demandeurs d'asile aux initiatives d'accueil locales (IAL). De nombreux CPAS ont lancé une IAL, parce que le gouvernement fédéral y apporte sa contribution et qu'ils ne doivent dès lors plus octroyer d'aide financière aux intéressés.

Etant donné le succès des IAL, de nombreux CPAS ne se sont plus vu attribuer de demandeurs d'asile déclarés recevables. Dès lors, le plan de répartition a été adapté par le biais de l'arrêté royal du 31 décembre 2004. Cette mesure entraînerait un allègement des charges pour 140 CPAS, la situation de 100 CPAS ayant lancé une IAL demeure inchangée, alors que les autres CPAS doivent à nouveau octroyer des aides financières. Le remboursement de ces interventions se fait attendre.

Les mesures-sanctions restent en vigueur.

Les chiffres relatifs au nombre de

Mijnheer de minister, ik had graag een antwoord op de volgende vragen.

Ten eerste, kloppen de cijfers van het aantal OCMW's dat gevolgen ondervindt van de wijziging van het spreidingsplan?

Ten tweede, hoelang duurt het vooraleer de federale overheid de financiële steun aan asielzoekers terugbetaalt?

Ik heb ook een vraagje over de LOI's. Ik hoor daar dat men aanvragen voor LOI's doet en soms een mondelinge toezegging geeft maar dat de schriftelijke toezegging dan op zich laat wachten waardoor die OCMW's op dit moment in grote onduidelijkheid verkeren. Bijvoorbeeld, de extra opvangplaatsen waarvoor het OCMW al investeringen gedaan heeft, waarvoor bijvoorbeeld al een huis aangekocht is of gehuurd werd en waarvoor men mondelinge toezeggingen heeft maar nog geen schriftelijke... Klopt dat eigenlijk? Hoe zit die vertraging daar op die dienst?

Tot slot, de langetermijnvraag. Wat zult u in de toekomst doen? Zult u asielzoekers een verplichte verblijfplaats opleggen waardoor het sanctioneringsrisico voor het plaatselijke OCMW wegvalt? Zal men verder investeren in de materiële opvang gedurende de volledige duur van de asielaanvraag? Zult u het spreidingsplan eigenlijk op termijn terug wat loslaten? Dat is de langetermijnvraag over uw beleid.

03.03 Minister **Christian Dupont**: Binnen de LOI's wordt de materiële opvang georganiseerd voor asielzoekers die zich in de eerste fase van hun asielprocedure bevinden. De aanpassing van het spreidingsplan wijzigt deze vorm van materiële opvang niet. Bijgevolg zullen geen nieuwe LOI's erkend worden louter en alleen omdat er een aanpassing van het spreidingsplan plaatsvindt. Door de aanpassing van dit spreidingsplan wordt inderdaad het aantal OCMW's dat financiële steun verleent aan ontvankelijk verklaarde asielzoekers opnieuw uitgebreid van 140 tot 420.

De aanpassing was nodig, omdat de druk op de 140 deelnemende OCMW's te groot werd, en herstelt bijgevolg de solidariteit tussen de gemeenten. Nog maar 140 gemeenten namen deel aan de spreidingsplannen.

03.04 **Annemie Turtelboom** (VLD): (...)

03.05 Minister **Christian Dupont**: (...) Aan het aantal dossiers die een financiële steun genieten.

Voor de 140 gemeenten was de last heel groot. U hebt zeker de klachten gehoord van de betrokken gemeenten en steden, waarvoor de situatie ondraaglijk werd. Om die reden moest er een nieuw spreidingsplan komen.

Het is inderdaad zo dat een honderdtal OCMW's ook het in het nieuwe spreidingsplan zullen zijn vrijgesteld van het uitkeren van financiële steun, aangezien zij over voldoende opvangplaatsen in het LOI beschikken om hun quotum in het spreidingsplan te behalen.

Wat de behandelingstermijn van de terugbetalingsaanvragen van de

CPAS qui subissent les conséquences de la modification du plan de répartition sont-ils exacts? Combien de temps le remboursement de l'aide financière demande-t-il? Le ministre envisage-t-il de remédier aux imprécisions constatées dans le cadre de l'application des IAL? Toute nouvelle demande entraîne certes un accord oral, mais il faut attendre l'engagement écrit.

Les demandeurs d'asile se verront-ils imposer un lieu de résidence? Les investissements dans l'accueil matériel vont-ils se poursuivre? Le ministre envisage-t-il de renoncer à terme au plan de répartition?

03.03 **Christian Dupont**, ministre: Les initiatives d'accueil locales (IAL) assurent l'accueil de demandeurs d'asile en première phase de procédure. L'ajustement du plan de répartition ne signifie pas que l'on modifie l'accueil matériel dans sa forme et que de nouvelles IAL seraient dès lors reconnues.

03.05 **Christian Dupont**, ministre: Le nombre de CPAS qui accordent une aide financière à des demandeurs d'asile dont la demande a été jugée recevable a été porté de 140 à 420. Cette adaptation était nécessaire parce que la pression sur ces 140 CPAS devenait de plus en plus forte. Une centaine de CPAS sont dispensés de l'aide financière parce qu'ils offrent suffisamment de places d'accueil dans les ILA.

maatschappelijke dienstverlening betreft, die bedraagt 5 tot 6 weken en niet maanden. Die termijn omvat de behandeling van de door de OCMW's overgezonden gegevens, de verificatie ervan door de controlediensten en de betaalbaarstelling door de federale overheid. Ik dien eraan te herinneren dat mijn administratie alles in het werk heeft gesteld om de terugbetalingsprocedure zoveel mogelijk te versnellen. Er werden concrete maatregelen genomen om de tijd tussen het versturen van de uitgavenstaten door de OCMW's en de betaling door mijn administratie te beperken. Er is ook voor gezorgd dat de lijsten met de maandelijkse overzichten niet langer ondertekend teruggestuurd hoefden te worden naar de administratie, wat een administratieve vereenvoudiging voor de OCMW's betekent.

De OCMW's die nog niet geïnformatiseerd zijn, blijven echter papieren formulieren versturen die nog moeten worden gecodeerd door mijn administratie, wat de behandelingstermijn soms verlengt. Met de geleidelijke integratie van de OCMW's in het netwerk van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid zal de manuele behandeling van de maandelijkse staten helemaal verdwijnen en dat zal de terugbetalingstermijnen ten goede komen.

Ik kom dan tot de vragen over de toekomst van de materiële steun. Tijdens de eerste fase van de asielprocedure krijgen asielzoekers materiële steun.

Die steun wordt hun verleend in de opvangstructuren, waar materiële opvang georganiseerd wordt. De verplichte plaats van inschrijving, de zogenaamde code 207, stemt tijdens die fase dus overeen met de toewijzing aan een opvangstructuur, hetzij een opvangcentrum hetzij een LOI.

Pas vanaf het ogenblik dat de bevoegde asielinstanties de asielaanvraag ontvankelijk verklaren, heeft een asielzoeker recht op financiële steun. Dat heeft tot gevolg dat een OCMW een nieuwe code 207 wordt aangeduid volgens de verdelingsregels van het spreidingsplan.

Het aangeduide OCMW is bevoegd voor de uitkering van de financiële steun. Dat is geen cadeau. De asielzoeker is echter niet verplicht om zich te vestigen in de toegewezen gemeente. Wegens de nog steeds vrij lange duur van de asielprocedure vind ik het niet raadzaam om de materiële opvang uit te breiden naar de procedure ten gronde. Die uitbreiding zou niet alleen de autonomie van de asielzoeker beperken, maar zou, gezien de huidige bezettingsgraad in de opvangstructuren, niet haalbaar zijn. Bovendien zou de maatregel verhoogde kosten tot gevolg hebben. Opvangcentra en LOI's kosten ook nogal wat.

Mijnheer De Crem, het risico op sancties, waarop u inging, bestaat niet indien het OCMW aan de toegewezen asielzoeker een huisvestingsaanbod doet. Het OCMW wordt in dergelijke dossiers terugbetaald aan 100%. Doet het OCMW geen huisvestingsaanbod op het grondgebied van de gemeente, dan betaalt de federale overheid aan het OCMW 50%. De Staat stort de overige 50% in een solidariteitsfonds. Het geld blijft niet in de Schatkist van de Staat. Het wordt gestort in een solidariteitsfonds dat bestemd is voor de OCMW's die op hun grondgebied een groot aantal asielzoekers opvangen. Dat helpt hen dus. Het mechanisme versterkt eveneens de

Les demandes de remboursement sont traitées dans un délai de cinq à six semaines. Mon administration a tout mis en œuvre pour accélérer la procédure de remboursement et a pris des mesures concrètes, telles que la simplification des procédures administratives. Ce projet accuse un retard parce que certains CPAS ne sont pas encore informatisés. Cependant, avec l'intégration progressive des CPAS dans le réseau de la banque-carrefour de la sécurité sociale, la procédure manuelle va disparaître complètement, ce qui accélérera les remboursements.

Durant la première phase de la procédure, les demandeurs d'asile reçoivent une aide matérielle. Le lieu obligatoire d'inscription pendant cette phase correspond à l'attribution d'une structure d'accueil.

Ce n'est que lorsque la demande d'asile est considérée comme recevable que le demandeur d'asile a droit à une aide financière. Le CPAS qui est désigné selon les règles du plan de répartition en est responsable. Le demandeur d'asile n'est pas obligé de s'établir dans la commune attribuée.

En raison de la durée de la procédure, il n'est pas approprié d'étendre l'aide matérielle à l'ensemble de celle-ci. Cette mesure limiterait l'autonomie du demandeur d'asile et n'est pas réalisable étant donné le taux d'occupation actuel au sein des structures d'accueil. En outre, elle impliquerait une augmentation des coûts.

Tant qu'une offre de logement est faite, le CPAS est intégralement remboursé. Si le CPAS ne propose pas de logement, seuls 50% sont remboursés. Les 50% restants sont versés dans un fonds de solidarité au bénéfice des communes qui accueillent un

solidariteit tussen de OCMW's. Het is geenszins mijn bedoeling om het mechanisme te wijzigen.

Dat de aanpassing van het spreidingsplan ervoor zorgt dat opnieuw meer OCMW's zullen bijdragen aan de financiële opvang van asielzoekers, betekent niet dat het huidige opvangbeleid gewijzigd wordt. Asielzoekers die zich in de eerste fase van de procedure bevinden, blijven materiële steun ontvangen.

Het principe dat een asielzoeker slechts vanaf de tweede fase van de procedure recht heeft op financiële steun, blijft ongewijzigd. Er bestaat dus voor mij geen risico dat de aantasting van het spreidingsplan een verhoogde toestroom van asielzoekers zou veroorzaken.

Ten slotte zou ik nog willen toevoegen dat bij de voorbereidende werkzaamheden van de maatregel de VVSG alsook haar Franstalige partner UVC werden betrokken bij de overlegvergaderingen en de beslissingen die tot de aanpassing hebben geleid. Ook vandaag betwist de VVSG de noodzakelijkheid van de aanpassing niet.

Vermits de aanpassing van het spreidingsplan zal leiden tot een grotere solidariteit onder de deelnemende gemeenten, is de maatregel voor mij niet in tegenspraak met wat de heer De Crem "de verzuchtingen van de mensen op het terrein" noemt, al begrijp ik best dat degenen die geen financiële hulp moesten geven, de aanpassing wat bitter vinden. Ik herhaal echter dat de situatie door de andere gemeenten totaal niet meer werd verdragen. Het spreidingsplan moest worden uitgebreid. Dat is mijn plan voor één jaar. De gemeenten en steden kunnen dus ook hun uitgaven "planificeren", als ik dat zo mag zeggen.

03.06 Pieter De Crem (CD&V): Mevrouw de voorzitter, het dossier is iets ruimer dan enkel en alleen LOI en financiële en materiële steun.

Het fundamentele probleem blijft dat de asielprocedure rampzalig is. We zullen nu de discussie daarover niet voeren. Het past allemaal in het irreële systeem van last in first out en de verschillende trappen in de ontvankelijkheidsfase en gegrondheidsfase. Ook kunnen de asielzoekers op elk moment een soort hinkstapsprong-slowmotion maken via beroepen bij de Raad van State. We zullen het daarover echter nu niet hebben.

Ik geloof in uw goede bedoelingen en in de goede bedoelingen van de maatregel. Het probleem is echter dat in de praktijk nog altijd het omgekeerde effect zal worden gecreëerd. Dat is uit het leven gegrepen. Collega Lanjri heeft een voorstel gedaan om daaraan enigszins te remediëren, tenminste voor het zichtbare gegeven. Er zou als het ware niet alleen een toewijzing zijn, maar ook een verblijfsplicht van aan de OCMW's toegewezen kandidaat-politieke vluchtelingen, op het moment dat het onderzoek in de fase van de ontvankelijkheid begint te lopen.

De opvangcapaciteit is onvoldoende, ondanks het feit dat ik vandaag heb gelezen dat de minister van Binnenlandse Zaken zei dat hij opnieuw meer opvangcapaciteit heeft dan vroeger.

03.07 Minister Christian Dupont: In de gesloten centra.

nombre important de demandeurs d'asile.

L'adaptation du plan de répartition permet à un plus grand nombre de CPAS de contribuer au soutien financier des demandeurs d'asile mais ne modifie pas la politique actuelle d'accueil des demandeurs d'asile. Je ne pense pas non plus que l'adaptation du plan de répartition va provoquer un afflux plus important de demandeurs d'asile.

La VVSG ne conteste pas la nécessité d'une telle mesure et était associée à la concertation qui a précédé la prise de décision. Cette mesure conduit à une plus grande solidarité entre les communes.

03.06 Pieter De Crem (CD&V): Un problème fondamental subsiste: la procédure d'asile reste boîteuse.

Si cette mesure est louable, elle a dans la pratique des effets pervers. En effet, le problème subsiste parce que de nombreux CPAS ne sont pas en mesure d'héberger des demandeurs d'asile, faute de disposer des capacités d'accueil requises.

03.07 Christian Dupont, ministre: La capacité d'accueil des centres

fermés a été augmentée.

03.08 Pieter De Crem (CD&V): In de gesloten centra? Dan zitten we eigenlijk nog in een subcategorie.

Het grote probleem is – uit het leven gegrepen – dat veel OCMW's niet bij machte zijn om in te gaan op de geest van de gewijzigde wetgeving, namelijk dat de ruimte er niet is om asielzoekers te huisvesten. Men kan het draaien en keren zoals men wilt. Het is voor een doorsnee gemeente en zelfs voor een doorsnee stad in dit land niet mogelijk om een toegewezen quotum van 220 asielzoekers materieel in de eigenlijke opvang, in onderdak te voorzien. Dan komt natuurlijk heel het perfide systeem op gang.

Daarbij neem ik nog niet onder ogen dat heel wat asielzoekers eigenlijk nooit in die steden of gemeenten willen zijn, maar dat zij zich veel liever concentreren in de stedelijke gebieden waar zij mensen kennen.

De gewijzigde wetgeving lost dus het probleem niet op omdat het gat blijft bestaan dat veel OCMW's niet bij machte zijn om die ondersteuning in woonst te bieden.

Dat brengt met zich mede dat mensen zich aanmelden, dat zij op zoek zijn naar een woonst of huisvesting, dat zij die huisvesting niet vinden, dat zij terugtrekken naar bepaalde steden en dat zij, om daar een huisvesting te krijgen, van het OCMW waaraan zij toegewezen zijn een financiële bijdrage krijgen. Met andere woorden, wij zitten in het oude systeem waar er naast materiële steun ook financiële steun wordt gegeven. Daarbij zijn de OCMW's eigenlijk twee keer de dupe. Doordat zij niet kunnen voorzien in huisvesting, worden de OCMW's financieel bestraft, en bovendien moeten zij, om aan hun taak te voldoen, een financiële incentive geven aan de kandidaat-asielzoeker. Zodoende verliezen zij eigenlijk twee keer: zij besteden middelen die zij twee keer niet kunnen recupereren. Dat noemen wij de dubbele derving. Dat is het meest fundamentele probleem waaraan niet wordt geredigeerd.

De instroom is jarenlang groot geweest. In de ontvankelijkheidsfase worden de asielzoekers toegewezen aan een OCMW en krijgen zij ofwel een huisvesting, ofwel een materiële ondersteuning, ofwel in heel veel gevallen een materiële én financiële ondersteuning. Afgezien van die ondersteuning, in de psychologie van de asielzoekers, lijkt dat voor heel veel van hen niet het begin van het onderzoek van een aanvraag om in aanmerking te komen voor het statuut van politiek vluchteling, maar in hun hoofde is dat heel vaak al het einde van de procedure. Voor hen, psychologisch gezien, is dat als het ware al het einde van de ontvankelijkheidsfase waarbij zij al het statuut van erkend asielzoeker genieten. Dat wilde ik terzijde nog even zeggen.

Mijnheer de minister, ik geloof in uw goede bedoelingen, maar dit lost de problematiek ten gronde niet op. U hebt hier te maken met een geloofwaardigheidskloof met de lokale bestuurders, de OCMW's die uw beleid moeten uitvoeren. Maand na maand krijgen zij een aanpassing van het spreidingsplan, maar zij zien ook dat het niet werkt. Meer kan ik er niet over zeggen.

03.08 Pieter De Crem (CD&V):
Les centres fermés constituent une sous-catégorie.

Les CPAS sont doublement pénalisés: ils se voient infliger une sanction financière s'ils ne sont pas en mesure de fournir des logements aux demandeurs d'asile et ils doivent leur apporter une aide financière s'ils s'établissent en ville.

03.09 Annemie Turtelboom (VLD): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp wel dat afhankelijk van het feit of een gemeente of een OCMW al dan niet inspanningen heeft gedaan, er voor- en tegenstanders voor deze maatregelen zijn. Ik begrijp ook dat er voor die 140 OCMW's een structureel probleem was.

Ik ga het fundamentele debat hierover niet openen, maar ik had begrepen dat u zei dat er geen nieuwe LOI's meer zullen worden erkend. Vanaf wanneer treedt dat in werking?

03.10 Minister Christian Dupont: Er is een moratorium.

03.11 Annemie Turtelboom (VLD): Is er een planning om opnieuw LOI's te erkennen? Dat is toch een fundamentele bekommernis van heel wat OCMW's die wel nog in lokale opvanginitiatieven willen voorzien.

De **voorzitter**: Mag ik even onderbreken? Dat is het onderwerp van de vraag van mevrouw Lanjri.

03.12 Annemie Turtelboom (VLD): Dan wacht ik het antwoord op de vraag van mevrouw Lanjri af. Ik vroeg dit omdat de minister er zelf in zijn antwoord over begon. Ik lees het antwoord op mijn vraag dan wel na in het verslag.

03.13 Pieter De Crem (CD&V): Mevrouw de voorzitter, misschien wenst de minister nog iets te zeggen. Kan ik hem nog iets ontlokken? Op de vele afdelingen die wij bezoeken in het kader van de niet-bestaande kloof tussen burger en politiek ben ik tot de vaststelling gekomen dat voor de mensen die actief zijn in de OCMW's dit een heel fragiel punt is. Dat weet u evengoed als ik. Het is echt een zenuw die aan de oppervlakte ligt.

De **voorzitter**: Wenst de heer minister nog iets toe te voegen aan zijn antwoord?

03.14 Minister Christian Dupont: Ik dank de heer De Crem voor zijn goede bedoelingen. Ik ga akkoord met u. De procedures duren te lang. Daar valt iets aan te doen, maar het feit blijft dat er asielzoekers zijn. Dit vraagt een inspanning van ieder van ons, van alle gemeenten en alle steden. Deze inspanning moet solidair en gespreid zijn.

Voorts heb ik aandacht voor elke opmerking, maar de feiten zijn daar. Er zijn asielzoekers. Men moet de inspanning over het hele land spreiden. Dat hebben wij proberen te doen op de rechtvaardigste manier. Er zijn natuurlijk gemeenten die tevreden zullen zijn en andere die minder tevreden zullen zijn. Dat kan ik best begrijpen, maar de bedoeling was goed. Er zijn voordelen: de gemeente die een huis aanbiedt, wordt totaal terugbetaald. Het probleem is dat het niet gemakkelijk en niet altijd mogelijk is. Dat weet ik best. Het is echter een manier om hierop te antwoorden, zonder iets te betalen. Men hoeft het huis maar aan te bieden. Als de asielzoeker het niet aanneemt, dan wordt de gemeente terugbetaald voor 100%.

Het incident is gesloten.

03.09 Annemie Turtelboom (VLD): Le ministre a annoncé qu'il n'y aurait pas de nouvelles initiatives d'accueil locales (IAL) supplémentaires.

03.10 Christian Dupont, ministre: Le moratoire sur les nouvelles IAL est déjà entré en vigueur.

03.11 Annemie Turtelboom (VLD): A partir de quand de nouvelles IAL pourront-elles voir le jour?

Le **président**: Le ministre répondra à cette question dans le cadre de la question de Mme Lanjri.

03.14 Christian Dupont, ministre: Tant qu'il y aura des demandeurs d'asile, nous devons nous efforcer de les accueillir. Il s'indique de privilégier la solidarité et la répartition de ces efforts. Actuellement, les CPAS ont déjà la possibilité de mettre, sans intervention financière de leur part, une maison à la disposition des demandeurs d'asile.

L'incident est clos.

04 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de erkenning van nieuwe LOI's" (nr. 4989)

04 Question de Mme Nahima Lanjri au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "l'agrément de nouvelles initiatives d'accueil locales" (n° 4989)

04.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb u in het verleden reeds een paar keer vragen gesteld in verband met de erkenning van de LOI's. U hebt mij een paar maanden geleden geantwoord dat er geen nieuwe LOI's komen, dat er een stop geldt op de erkenning van nieuwe LOI's, omdat er nog voldoende plaatsen voorhanden zijn in de federale opvangstructuren. U herhaalt dat antwoord vandaag.

Ik kan u gedeeltelijk volgen wanneer u zegt dat de capaciteit in de centra eerst moet worden opgevuld. Ik heb u in november of december concreet geconfronteerd met de vraag van de stad Antwerpen om erkenning te krijgen van LOI-plaatsen. U en uw medewerker hebben mij toen gezegd dat zulks niet kon. Ik overhandigde u toen die brief waaruit bleek dat er onderhandelingen aan de gang waren.

Mijnheer de minister, ik lees u voor uit het antwoord van de schepen van de stad Antwerpen op mijn vraag. Dit stond niet in mijn schriftelijke vraag, die ik u heb gestuurd. "Begin november nam de administratie Fedasil contact op met onze diensten met de mededeling dat er budgettaire ruimte was voor de subsidiëring van een Antwerps stedelijk opvanginitiatief" - een SOI, dus eigenlijk een LOI - "voor 60 plaatsen. Het overleg over erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden hieraan verbonden werd inmiddels afgerond".

Mijnheer de minister, ik had u al in december meegedeeld dat er blijkbaar onderhandelingen aan de gang waren tussen Fedasil en Antwerpen met het oog op een erkenning. Ik vond dat raar, omdat u mij in de commissie had gezegd dat er geen LOI's meer werden erkend, dat er daarop een moratorium stond, omdat er nog plaatsen waren in de federale centra.

Ik heb het nogmaals gecheckt bij mijn schepen. Ik had het misschien verkeerd begrepen. Ik heb de informatie nogmaals op papier gekregen en heb ze u zonet voorgelezen. De stad Antwerpen zegt dus dat er gesprekken met betrekking tot 60 plaatsen afgerond zijn.

Ik moet u zeggen dat ik erin kan komen dat Antwerpen daarom vraagt. Er is inderdaad een groot probleem van huisvesting, omdat heel wat asielzoekers er worden gedumpt of er soms uit vrije wil komen wonen, vaak in huizen die niet voldoen.

De stad moet die panden dan onbewoonbaar verklaren, maar dan heb je als stad de verantwoordelijkheid om die mensen zelf te herhuisvesten. Dan ondervindt de stad problemen om die mensen te herhuisvesten. Ik begrijp de vraag van Antwerpen om die erkenning te krijgen. Ik ben misschien ook blij dat ze die erkenning krijgen, maar het klopt niet met uw verhaal van vorige maand dat er geen LOI's komen.

04.01 Nahima Lanjri (CD&V): Le ministre a déclaré qu'il n'y aurait pas de nouvelles initiatives d'accueil locales (IAL). Or, la possibilité de créer soixante nouvelles places a été prévue il y a peu à Anvers. La concertation avec Fedasil concernant les subventions afférentes est terminée, d'après un courrier de M. Pairon, échevin.

On peut comprendre que la Ville d'Anvers demande des places supplémentaires, mais l'ajout de soixante nouvelles places est difficilement conciliable avec le moratoire instauré sur les IAL par le ministre. Cela signifie-t-il qu'il y aura malgré tout de nouvelles IAL dans d'autres communes aussi? La commune de Kalmthout, par exemple, est demandeuse.

Le plan de répartition présente bien sur papier mais il ne peut fonctionner sans obligation d'établissement. C'est pourquoi je plaide pour davantage d'initiatives locales avec l'aide de l'Etat.

Een tweede vraag die ik u wil stellen is: worden er nu toch LOI's erkend? Blijkbaar kan het wel voor Antwerpen. Mijn vraag is: kan het ook voor andere steden en gemeenten? Ik krijg ook vragen van Kalmthout en andere gemeenten. Ik vind het eigenlijk goed dat zij eindelijk hun verantwoordelijkheid willen opnemen. Zij zeggen dat zij geen opvang hebben voor de asielzoekers, maar dat zij als de federale regering over de brug komt met middelen om huisvesting te creëren via LOI's, hun verantwoordelijkheid willen opnemen, bijvoorbeeld in Kalmthout. Zij vragen het, maar krijgen het niet. Ik begrijp uw antwoord wel, maar moet nu vaststellen dat, hoewel in het voordeel van mijn eigen stad, er met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt.

Hoe komt dat? U bent toch op de hoogte van het initiatief van Fedasil: zij hebben die onderhandelingen volledig afgerond, met erkenningsvoorwaarden. Nu zullen er 60 plaatsen worden toegekend. Dit staat zwart op wit op papier. Mijn vraag is dan: hoe zie je dat in de toekomst? Vanaf wanneer ga je LOI's erkennen voor de andere steden en gemeenten? Welke criteria ga je daaraan koppelen? Ga je gemeentebesturen die nog geen LOI hebben bij voorrang een LOI geven? Ik bedoel dus een aantal plaatsen, zodat zij asielzoekers kunnen huisvesten. Of ga je rekening houden met de grootte van de gemeenten, dus het aantal inwoners en eventueel ook het aantal asielzoekers dat zij toegewezen krijgen? Met welke criteria ga je eventueel rekening houden voor de toekenning, mogelijk in de toekomst, van nieuwe LOI's? In het verleden gebeurde dat immers niet volgens criteria, maar kreeg de eerste die het vroeg, een LOI. Waarom vond iedereen een LOI interessant? Omdat met een LOI elke plaats dubbel telde.

Een OCMW dat een LOI organiseerde, werd niet langer in aanmerking genomen bij de verdeling van de asielzoekers. Daar hebt u nu een stokje voorgestoken. Met de nieuwe berekening van het spreidingsplan en berekening op basis van 15.000 plaatsen in plaats van 5.000 zullen meer OCMW's dan in het verleden het geval was, in aanmerking komen, ondanks het feit dat er een LOI werd opgestart. Op papier en theoretisch is een verbetering merkbaar. Zolang er geen vestigingsplicht voor de asielzoeker wordt ingevoerd, geloof ik daar evenwel niet in. Thans zijn er reeds situaties waarbij OCMW's die 20 asielzoekers toegewezen kregen, er tien niet konden huisvesten en doorstuurden. Wat zal er gebeuren indien die OCMW's morgen 25 asielzoekers toegewezen krijgen en niet meer huisvestingsplaatsen beschikbaar hebben? Zij zullen de rest blijven doorsturen.

De oplossing moet gezocht worden in federale steun om opvanginitiatieven uit te werken, onder meer via centra of lokale initiatieven, die de voorkeur verdienen omdat men op die manier de asielzoekers veel beter kan integreren in de samenleving. De opvanginitiatieven moeten wel gespreid worden over de verschillende gemeenten. Ik geloof in dat project en ben bereid samen met u naar oplossingen te zoeken. De problematiek moet evenwel breed worden gezien.

Mijnheer de minister, hoe rijmt u dat met de beslissing dat Antwerpen 60 bijkomende plaatsen worden toegezegd? Op mijn brief terzake antwoordt schepen Pairon dat de erkennings- en subsidievoorwaarden inmiddels afgerond zijn. Ik heb u die eerste brief

trouwens bezorgd, mijnheer de minister.

04.02 Minister **Christian Dupont**: Mevrouw de voorzitter, ik vrees dat ik mevrouw Lanjri zal ontgoochelen. Wat het OCMW van Antwerpen betreft, wijs ik erop dat haar informatie niet correct is.

Er bestaat geen formeel akkoord inzake de toekenning van een LOI in Antwerpen. De recentste formele schriftelijke contacten tussen het OCMW van Antwerpen en FEDASIL dateren van 13 juni 2003.

04.02 **Christian Dupont**, ministre: Les informations de Mme Lanjri au sujet du CPAS d'Anvers sont inexactes. Il n'existe pas d'accord formel pour l'agrément d'une initiative d'accueil locale. Les derniers contacts écrits formels entre le CPAS et Fedasil datent du 13 juin 2003.

04.03 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de minister, ik spreek over de stad Antwerpen. Schepen Pairon spreekt over 60 plaatsen. Ik heb niet het OCMW vermeld. Dat moet een misverstand zijn.

04.03 **Nahima Lanjri** (CD&V): Je ne parle pas du CPAS, mais de la ville. Je me réfère à une lettre de l'échevin Pairon dans laquelle il est question de 60 places.

04.04 Minister **Christian Dupont**: Neen, geen misverstand. De overeenkomsten zijn altijd tussen de OCMW's en Fedasil, niet met de gemeenten.

04.04 **Christian Dupont**, ministre: Les accords sont toujours conclus entre le CPAS et Fedasil.

04.05 **Nahima Lanjri** (CD&V): Een SOI. Noem het zoals u wil, het is een LOI, het is een lokaal opvanginitiatief met 60 plaatsen.

04.06 Minister **Christian Dupont**: Ik heb de informatie die u hebt niet.

04.07 **Nahima Lanjri** (CD&V): Ik heb die nochtans bezorgd via uw medewerker. De eerste brief. Ik zal ze u nog eens bezorgen.

04.08 Minister **Christian Dupont**: "Geachte mevrouw Lanjri, ..."

04.09 **Nahima Lanjri** (CD&V): "Geachte mevrouw Lanjri", dat was inderdaad de eerste brief. U leest dat goed. Dat was de eerste brief van de schepen. De tweede brief was...

04.10 Minister **Christian Dupont**: De laatste zin is "De gesprekken hierover met Fedasil zijn al ver gevorderd".

04.11 **Nahima Lanjri** (CD&V): Die brief, dat heb ik nu... Ik geloofde mijn ogen niet en ik ben terug gaan informeren. Ik heb dan nog een mailtje gekregen. Het mailtje ligt in dezelfde lijn. Het klopt wel wat hier staat. Ondertussen zijn de gesprekken niet alleen verder gevorderd maar afgerond meldt de schepen mij. Ik heb geen reden – het is trouwens niet iemand van onze fractie – om aan zijn woorden te twijfelen.

04.11 **Nahima Lanjri** (CD&V): Des négociations ont pourtant eu lieu avec la ville. Elles sont même achevées à ce jour. Je n'ai aucune raison de douter des propos de l'échevin.

04.12 Minister **Christian Dupont**: Oké, en ik heb geen reden om aan de woorden van Fedasil te twijfelen. Mijn informatie komt van Fedasil, ik heb het niet uitgevonden. Ik heb er vannacht niet over nagedacht om toch iets uit te vinden in antwoord op de vragen van mevrouw Lanjri. Ik heb hier het officiële standpunt van Fedasil.

04.12 **Christian Dupont**, ministre: Je n'ai, en ce qui me concerne, aucune raison de douter de la réponse officielle que m'a fournie Fedasil. Un accord est-il possible entre une initiative d'accueil urbaine et Fedasil?

04.13 **Nahima Lanjri** (CD&V): Maar zij spreken over het OCMW en ik spreek over de stad. Kan daar een misverstand zijn?

04.14 Minister **Christian Dupont**: Is een overeenkomst tussen SOI en Fedasil mogelijk, direct van de stad naar...

04.15 **Nahima Lanjri** (CD&V): Dat zal dat zijn wat is afgesproken. Dat is dus afgesproken.

04.16 Minister **Christian Dupont**: De discussies waren ver gevorderd.

04.17 **Nahima Lanjri** (CD&V): Neen, het is al afgerond ondertussen.

04.18 Minister **Christian Dupont**: Ah, in de mail?

04.19 **Nahima Lanjri** (CD&V): Ja.

Ik heb er niets op tegen dat dit in Antwerpen gebeurt maar mijn vraag is hoe u dit ruimer ziet. Kan een andere stad of gemeente morgen ook een overeenkomst sluiten voor een opvanginitiatief? Hoe rijmt u dit met dat moratorium? Welke criteria gaat u bepalen om te beslissen welke gemeente wel en welke niet? Dat was ook mijn vraag. Blijkbaar worden er ondertussen wel nog opvangplaatsen erkend? Op lokaal vlak voelt men niet of dit dan via de stad of het OCMW verloopt. Eens het initiatief er is, is het er.

04.20 Minister **Christian Dupont**: Wat inderdaad bestaat, is het moratorium van juni 2004. De enige OCMW's die na dit moratorium een LOI hebben opgericht, zijn degene die vóór de omzendbrief van 30 april 2003 toestemming kregen om een LOI te organiseren. Volgens mijn informatie hoort de stad Antwerpen daar niet bij.

Bij wijze van uitzondering werd nog een beperkt aantal LOI's geopend voor niet-begeleide minderjarige asielzoekers. In dat geval ging het om bestaande LOI's, waarbij het aantal plaatsen werd uitgebreid of omgevormd tot plaatsen voor niet-begeleide minderjarigen.

U vraagt mij ook of het niet beter zou zijn dat ik gemeenten, die momenteel nog niet kunnen rekenen op een tussenkomst, een erkenning zou verlenen.

04.21 **Nahima Lanjri** (CD&V): ... Hoe gaat u die erkenningen in de toekomst doen?

04.22 Minister **Christian Dupont**: Dat is een goed idee maar het zal niet evident zijn om de grote LOI's te overtuigen om hun capaciteit te verminderen in het voordeel van de OCMW's zonder LOI.

04.23 **Nahima Lanjri** (CD&V): Nee, ik heb ook niet gepleit voor een

04.19 **Nahima Lanjri** (CD&V): Je ne critique pas les évolutions récentes à Anvers. Je me demande simplement comment on déterminera quelles communes peuvent conclure des conventions d'accueil. Que les conventions soient conclues par l'entremise de la ville ou du CPAS ne fait aucune différence sur le terrain.

04.20 **Christian Dupont**, ministre: En juin 2004, le Conseil des ministres a décidé d'imposer un moratoire en matière d'agrégation de nouvelles IAL. Les CPAS qui ont quand même créé une IAL après le moratoire, y ont été autorisés avant que la circulaire du 30 avril 2003 ne soit publiée. La ville d'Anvers ne fait pas partie de cette catégorie.

A titre exceptionnel, des places ont été créées au sein de quelques IAL à l'intention de demandeurs d'asile mineurs non-accompagnés. Les IAL concernées ont été soit agrandies, soit transformées.

04.22 **Christian Dupont**, ministre: Il est louable d'octroyer une agrégation aux communes qui ne bénéficient pas de l'intervention, mais il ne sera pas aisé de convaincre les plus grandes IAL de réduire leur capacité au profit des CPAS sans IAL.

04.23 **Nahima Lanjri** (CD&V): Je

vermindering van het aantal plaatsen.

n'ai absolument pas plaidé pour une réduction de la capacité.

04.24 Minister **Christian Dupont**: Als u pleit voor de uitbreiding van het aantal plaatsen kan ik alleen maar antwoorden dat er een moratorium is.

04.24 **Christian Dupont**, ministre: C'est le gouvernement qui impose un moratoire. Je ne peux pas décider seul.

04.25 **Nahima Lanjri** (CD&V): Maar dat stelt u toch zelf in, mijnheer de minister?

04.26 Minister **Christian Dupont**: Nee, dat moratorium wordt opgelegd door de regering.

04.27 **Nahima Lanjri** (CD&V): U bent lid van de regering...

04.28 Minister **Christian Dupont**: Ik kan het niet alleen veranderen.

04.29 **Nahima Lanjri** (CD&V): Nee.

Ik stel gewoon vast dat ondanks het moratorium er toch initiatieven erkend worden, zij het via het gemeentebestuur. Wat u voorlas, zal wel perfect juist zijn, maar ik stel vast dat het toch gebeurt. Ik vind dat u eigenlijk niet helemaal bent ingelicht. U bent ingelicht over het gedeelte inzake het OCMW maar niet over wat er gebeurt via de steden. Mijn vraag is dus: is dat misschien een manier om dat te omzeilen? Dan kunnen er morgen anderen dat vragen. Dan kunnen er morgen gemeentebesturen zeggen dat bijvoorbeeld het OCMW van Kalmthout de vraag indient via de gemeente. Misschien krijgt men dan wel een aantal plaatsen? Het zou niet helemaal correct zijn maar blijkbaar lukt het wel via die weg.

04.29 **Nahima Lanjri** (CD&V): Le moratoire peut apparemment être contourné par le biais des administrations communales. Quelles mesures le ministre envisage-t-il de prendre sur ce plan?

Nee? Vergis ik mij? Ik zie iemand neen knikken...

Ik weet het niet, mijnheer de minister, maar wat u aan die situatie doen? Wat stelt u voor?

04.30 Minister **Christian Dupont**: Op dit ogenblik niets. Ik herhaal: er is een moratorium. Dat komt van de regering. Als de situatie verandert, kan...

04.30 **Christian Dupont**, ministre: Pour l'instant, rien.

04.31 **Nahima Lanjri** (CD&V): Maar bent u het ermee eens dat het moratorium gehandhaafd blijft? Vindt u dat het moet opgeheven worden, of niet?

04.31 **Nahima Lanjri** (CD&V): Le ministre est-il favorable à une levée du moratoire?

04.32 Minister **Christian Dupont**: Op dit ogenblik ben ik van mening dat men het moratorium moet handhaven.

04.32 **Christian Dupont**, ministre: Pour le moment, je souhaite son maintien.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat wij de discussie afsluiten. Het is natuurlijk een beetje een welles-nietes-spel. Ik meen dat het antwoord van de minister duidelijk is. Volgens hem is er een moratorium en Fedasil bevestigt dat. Uw schepen zegt iets anders. Ik stel voor dat het bilateraal verder uitgevochten wordt.

04.33 **Nahima Lanjri** (CD&V): Ik stel voor dat wij de minister uitnodigen bij de opening van het SOI.

04.33 **Nahima Lanjri** (CD&V):

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.57 uur.
La réunion publique de commission est levée à 15.57 heures.*